BRØLET

F.C. KØBENHAVN FAN CLUB

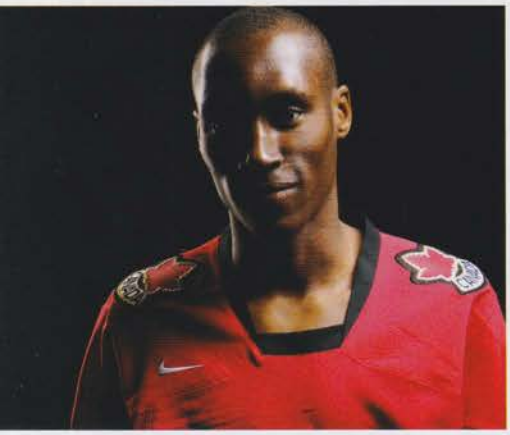
Brølet 51 sommer 2006

ISSN: 1901-4155

F.C. KØBENHAVN FAN CLUB

Indhold Brølet 51

Formanden	4
Langt væk hjemmefra	6
Forvandlingens mester	11
Barca, Barca, Barca	12
Ståle Raus	17
Bestyrelsens ansigter	18
Venner & Fjender	22
Guldholdet	24-25
Nyt fra kontoret	26
FanClub-fordele	27
En slumromantisk hyldest til hovedstaden	28
Fodboldbøger - anmeldelser	30
"Niemand gewinnt auf Millerntor"	32
Stenbroens Drenge	36
Referat af generalforsamlingen	38
Udebanetur med FCKFC Amager	40
Fantomet	43
Lasse Qvist	44

Bladudvalget

Oplag 20.000 eks.

BLADUDVALGET VED DETTE NUMMER:
Henrik Nielsen
Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen
Martin Kreisberg
Sebastian Dorset
Martin Gjedde
Jes Fager Gjedsted
Nikolaj Steen Møller
Thomas Engelsmann

FOTOGRAF: Niels Jørgensen,
LAYOUT: m5design
TRYK: Kailow Graphic A/S
FORSIDEFOTO:
Niels Jørgensen

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:
Henrik Nielsen
Redakteur@fckfc.dk
(alt vedr. artikler stiles til redaktøren)
KORREKTUR: Henrik Nielsen /
Jes Fager Gjedsted

RETTIGHEDER: Eftertryk af artikler og billeder uden tilladelse er ulovligt og straffes med baal og brand.

F.C. Københavns Fan Club:
P.H. Lings Allé 4
2100 København Ø
Tlf. 35 43 23 43
Man-, tirs-, tordag 12.30-15.00
Onsdag 12.30 - 17.30
Fredag 10.00 - 12.00

Formand: Anders Larsen
Næstformand: Janni Niclasen
Kasserer: Thomas Roed-Thundersen
Bestyrelsen består i øvrigt af:
Ronni Jeppesen
Oliver Reeh
Suppleant: Christian Hindkjær

Indmeldelse i FCKFC kan ske på: www.fckfc.dk/SHOP hvis man har et betalingskort og adgang til Internettet eller i Super Shoppen, hvis man er til kontanter

MEDLEMSPRISER ÅRLIGT:

De Unge Løver, til og med 12 år:	85,-
Teenløver, fra 13 til og med 17 år:	110,-
FCK Fan Club, fra 18 - 66 år:	190,-
Medlemmer over 67 år:	100,-

E-mail: fckfc@fckfc.dk

DEADLINE FOR BRØLET 52:
15. AUGUST 2006!

Nu vil vi i Champions League

Så kom det fjerde guld på blot seks år atter i hus, og skabet står igen, hvor det hører til. I København. Og det på trods af at Byens Hold alene i foråret måtte lægge ryg til tre nederlag ud af i alt fire. Efter forårspremieren i Brøndby var vi ellers nok mange, der fik bange anelser, men Ståles tropper fik hurtigt vendt bøtten, og troen på mesterskabet var ikke længe om at vende tilbage i Parken.
Så til lykke til alle i og omkring F.C. København! Spillere, trænerstab, øvrige medarbejdere og alle os fans.

Om få uger står der så kvalifikation til Champions League på menuen. Og nu er det på tide, at vi kommer med i gruppespillet efter flere gange at have været så tæt på, hvor det så er glippet i 11. time. Ståle & co. har i den anledning meldt ud, at der skal tilføres nyt blod til truppen, der i perioder i foråret har set en kende smal ud. Det ser vi frem til og glæder os til - forhåbentlig - at kunne sige velkommen til 2-3 nye spændende navne i næste nummer af Brølet.

Men inden da er det igen tid til en afsked. Farvel og tak for alt til Niels-Christian Holmstrøm, der i broderparten af det seneste tiår har tegnet klubbens sportslige profil. Og så ønsker vi Niels-Christian held og lykke i sit nye virke som formand for barndomsklubben KB, selv om Niels-Christian nu ikke helt forlader os, idet han fortsætter som bestyrelsesmedlem og konsulent i PS&E.

I hans sted tager Carsten V. Jensen over efter flere år på bænken. Så også held og lykke til CV med alt det nye.

I denne stund, hvor vi glæder os over det genvundne mesterskab, skal der alligevel lyde et opstød herfra. Et ræb i ansigtet på de fjolser, der ødelagde guldmarchen til Silkeborg-kampen ved at kaste kanonslag efter sagesløse forældre og deres børn og overfalde en sagesløs Brøndbyfan, hugge hans gule trøje og brænde den af midt på gaden. Det er simpelthen for idiotisk - det skulle være en festdag. Og de, der så overgrebet, burde få hovedet ud af busken og afsløre tåberne, så vi kan få den slags stoppet. Vi er fans, vi ser fodbold, og vi skal have det sjovt, men vi skal overhovedet ikke give offentligheden mulighed for at kunne pege fingre af os og slå os i hartkorn med hooliganisme. For dét var netop, hvad episoden var. Skam jer!

I redaktionen ved vi, at der er mange meninger om Brølet. Derfor efterlyser vi læsernes reaktioner. Men der er utvivlsomt også mange af jer, som har en eller anden sag på hjerte; noget I er godt indebrændte over, eller en god oplevelse, som I bare MÅ dele med os andre. Derfor opfordrer vi til, at man farer i blækhuset - for eksempel i form af et læserbrev eller som en almindelig artikel til Bladet. Eneste krav er blot, at det er relateret til F.C. København, Fan-Clubben, Brølet eller lignende. Så kan vi forhåbentlig indfri et længe næret ønske i redaktionen; læsernes, fansenes egne sider.
Send dit indlæg til: redakteur@fckfc.dk.

God sommer. Vi ses på tribunerne i juli.

Farvel og tak for tro tjeneste til Thomas Røll

Henrik Nielsen

Hjælp os til at hjælpe dig!

Med en tilmelding til PBS Betalingsservice får både du og vi styr på tingene - ingen problemer ved genindmeldelse eller at du mister dit medlemsnummer på grund af for sen kontingentindbetaling.

Du er sikker på, at tingene forløber nemt og effektivt, mens vi på Fan Club Kontoret slipper for en masse administrativt bøvl - og derved få r frigjort tid til det egentlige arbejde med at servicere dig og de andre medlemmer.

Kort sagt: En god løsning for alle parter.

BETALINGSSERVICE
- det nemmeste i verden

Formanden har ordet

TILLYKKE MED GULDET!

SAS Ligaen

Der var ingen slinger i valsen - førstepladsen blev forsvaret gennem foråret, og den 14. maj kunne Tobias Linderoth løfte DM-pokalen - Vi er mestre! Tillykke til alle på banen!

Årets spiller 2005/2006

Med imponerende 1.093 stemmer af 2.017 afgivne blev Tobias Linderoth en fortjent nummer et, og er af medlemmerne valgt som Årets Spiller i F.C. København. Tobias fik diplom, blomster og champagne midt i guldfesten efter sæsonens sidste hjemmekamp.
Tillykke til Tobias.

Farvelblomster

Sidste spillerunde i 05/06 sæsonen blev flere topdommeres sidste i den bedste række, vores kamp mod Silkeborg den 14. maj var således kampens dommer, Knud Erik Fiskers, sidste. Dette benyttede Fan Clubben til at overrække blomster før kampstart. Samme kamp markerede Thomas Rølls sidste optræden i SAS-Ligaen for F.C. København - Thomas fik i den forbindelse blomster og et held og lykke fremover med på vejen. Blomster var der også til Niels-Christian Holmstrøm, der takker af som sportsdirektør med udgangen

af juni måned. Niels-Christian bevarer dog tilknytning til klubben i rollen som konsulent og fortsætter sit arbejde som bestyrelsesmedlem. Herudover sætter Niels Christian sig i formandssædet for KB, tillykke med det.

Generalforsamling 2006

Længere inde i dette nummer er et referat fra Generalforsamlingen i marts 2006. Tillykke til de nyvalgte - Janni, næstformand - Thomas, kasserer - Ronni, bestyrelsesmedlem og Christian, 1. suppleant. En stor tak for indsatsen i Fan Clubben til de afgående: Mads, kasserer - Sus, bestyrelsesmedlem og Johnny, intern revisor.

Generalforsamlingen bød på megen debat, ligesom der på Fan Clubbens debatforum, Sidelinien, var en til tider overophedet debat i dagene op til generalforsamlingen. Jeg er sikker på, at alle har lært en masse af den øvelse, og resultatet bliver en styrkelse af Fan Clubben.

Fan Club kontoret

Lige op til generalforsamlingen (30/3) stoppede bestyrelsen samarbejdet med Bent Poulsen med omgående virkning. Kontoret har siden været dækket af Randi (og frivillig hjælp, tak), og telefontiden er forblevet uændret. Stillingen vil blive genbesat snarest. Den nye bestyrelse har valgt at samarbejde med et eksternt firma for at få hele ansættelsesprocessen til at glide nemmere. Stillingsopslaget vil blive lagt på fck-fc.dk, når det er udarbejdet - hold øje med siden i begyndelsen af juni, såfremt du er interesseret i at søge stillingen.
Bestyrelsen vil, som nævnt da emnet blev bragt op på generalforsamlingen, ikke gå i nærmere detaljer, begrunde eller uddybe årsagen. Personalesager skal ikke diskuteres, hverken på hjemmeside, debatforum eller her i Brølet.

Ny tribune

Fan Club bestyrelsen har sammen med C2 fraktionen Urban Crew været i dialog med FCK om placeringen af et nyt stemningsafsnit i PARKEN - eller en " udvidelse" af Nedre C om man vil. Ombygningen af D-tribunen og modstand mod udsigten til at skulle skifte tribune til de store kampe - UEFA og Brøndby - har sat tanker og idéer igang. Det var et uhyre positivt møde, og der er blevet arbejdet hurtigt med behandlingen af idéerne fra mødet. Resultatet er blevet placering af det nye "stemningsafsnit" på den del af Nedre B, der er tættest på Nedre C. På den del af Nedre B, der er tættest på A-tribunen vil der fortsat være Familietribune, med de aktiviteter, der plejer at være. DUL-fødselsdagene under B-tribunen fortsætter ligeledes som hidtil - hvilket er meget glædeligt for Fan Clubben og DUL-udvalget. Tak til ledelsen i F.C. København og C2-repræsentanterne fra Urban Crew for positiv og konstruktiv dialog - tillykke med resultatet - det bliver spændende at følge udviklingen på fantribunerne i PARKEN fremover.

Tifoindsamling og 1. plads i kampen på tribunerne

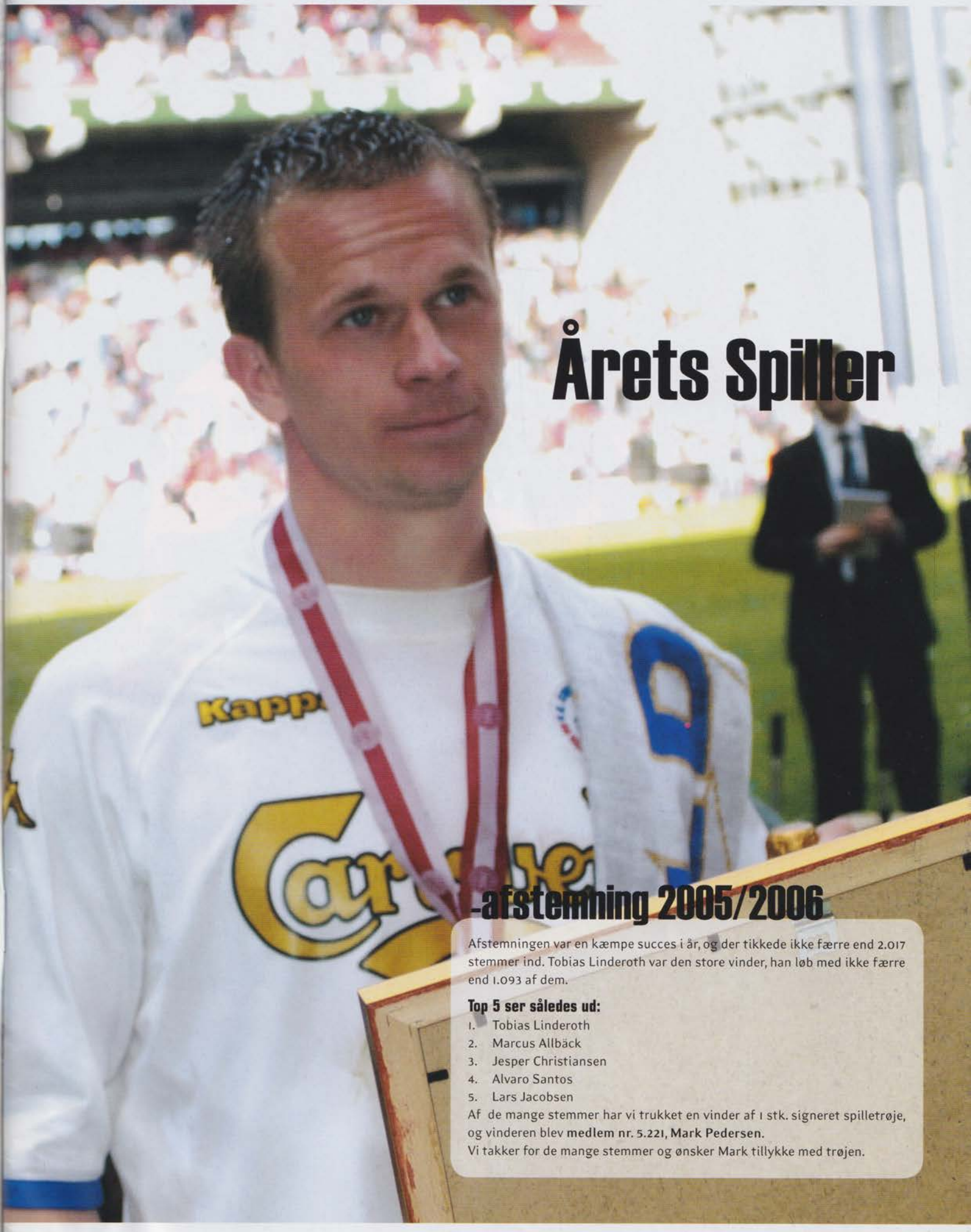
Forårets sidste hjemmekamp var af Kampudvalget udpeget til tifo-indsamlingsdag. Med guldet i hus, næsten fyldt stadion, og den flotte tifo udført til Brøndbykampen i frisk erindring, var der bestemt lagt op til et flot indsamlingsresulat. Vores forventninger blev slået. Imponerende 62.406,25 kroner blev indsamlet - et resultat som Kampudvalget betegner som intet mindre end fantastisk. En stor tak til alle indsamlere samt naturligvis til alle, som bidrog.
Kampudvalget og alle fans, i PARKEN og på udebane, kunne mandagen efter guldfesten føje endnu en titel til. Viasat-programmet Det Bar' Fodbold, som gennem sæsonen har målt stemningen på tribunerne i hver spillerunde, endte sæsonen af med at kåre os som vinder, for første gang siden konkurrencens start. Et stort cadeau til alle der er med i Kampudvalget, trofaste i PARKEN, med på udebaneture og med til at bidrage til tifoer og stemning på tribunerne - det er summen af det hele, der sendte os helt til tops. Tillykke til alle på tribunerne!

FCK Balls og Klub FCK

F.C. København fik gennem aftale med Fan Clubben mulighed for at distribuere FCK Balls nummer 2 og 3 til alle Fan Club-medlemmer bosiddende i Danmark. Disse to blade er allerede uddelt, og der kommer ikke automatisk flere FCK Balls til alle medlemmer. Fremover vil FCK Balls være tilgængelig gennem medlemskab af Klub FCK. Her kan man med bronzemedlemskab, og som medlem af F.C. København Fan Club, få FCK Balls gratis fire gange årligt. Bemærk at der er tilmeldingsfrist den 31. juli 2006. Læs mere på fck.dk
Med hensyn til netop Klub FCK og hvor det placerer Fan Clubben, er det min opfattelse, at Klub FCK er en sæsonkort/billet/rabatordning der inkluderer FCK Balls og ikke ændrer på Fan Clubbens berettigelse eller formål. Vores aktiviteter, herunder udgivelse af Brølet, fortsætter. Og uanset hvilken indgangsvinkel du havde til Fan Clubben før - er vi her for det samme - og det bliver vi ved med.
Rigtig god sommer, nyd den - held & lykke i Europa derefter!

Vi ses | Anders

Formanden har ordet er en klumme der udelukkende er forfatterens egen holdning, og ikke nødvendigvis bakket op af en enig bestyrelse.

Årets Spiller

-afstemning 2005/2006

Afstemningen var en kæmpe succes i år, og der tikkede ikke færre end 2.017 stemmer ind. Tobias Linderoth var den store vinder, han løb med ikke færre end 1.093 af dem.

Top 5 ser således ud:

1. Tobias Linderoth
2. Marcus Allbäck
3. Jesper Christiansen
4. Alvaro Santos
5. Lars Jacobsen

Af de mange stemmer har vi trukket en vinder af 1 stk. signeret spilletrøje, og vinderen blev **medlem nr. 5.221, Mark Pedersen.**
Vi takker for de mange stemmer og ønsker Mark tillykke med trøjen.

HUTCH

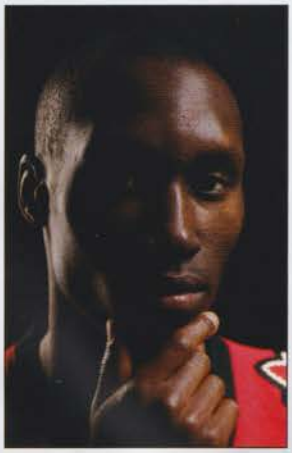
Af Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen
Vignet foto Hilda

Atiba Hutchinson

Langt væk hjemmefra

Onsdag den 17. maj møder jeg Atiba Hutchinson på Café Quote på Kongens Nytorv. Vejret er skiftevis overskyet og solskin, men lige præcis lunt nok til at vi kan sidde udendørs. Han er afdæmpet klædt i en kort sommerjakke og et par jeans og kommer forsigtigt luntende om hjørnet fra Store Kongensgade.

Jeg tilbyder ham noget at drikke, men han vil intet have. Jeg bliver ved at spørge, da det forekommer mig mærkværdigt, at han ikke engang vil have en sodavand, men han siger, han lige har spist så meget frokost, at han ikke har plads til noget. Det er svært at se på ham, at han sku' have proppet sig. Hans rødder er fra Trinidad, og selv om det er et caraibisk land, viser de oprindelige afrikanske træk sig tydeligt på den meget slanke nærmest atletiske kropsbygning, han har. På en fodboldbane ser han næsten tynd ud. Han spørger til de store faner, der er sat op på pladsen, samt den lille scene lige foran os. Jeg forklarer ham, at der senere på dagen skal være en kæmpe demonstration mod regeringens udspil til velfærdspakken. Jeg kan se på ham, at han godt selv ved, han er frygtelig uorienteret om det land, han bor i. Jeg spørger ind til netop dette liv i Skandinavien.

FOTOS: Niels Jørgensen

At leve i Skandinavien

Hvordan har du det her I København?
"Jeg har det rigtig godt. Jeg kan virkelig godt lide byen. Den har sådan et klassisk look med gamle, europæiske bygninger og meget himmel. Selv om bygningerne er lave, er det stadig en rigtig storby."

Har du prøvet nogle af de lokale delikatesser?
"Jeg har prøvet sild på rugbrød. Det var en journalist, der inviterede mig ud at spise frokost, vist nok lige her henne om hjørnet i Store Kongensgade. Det var fantastisk lækkert. Jeg har gerne villet finde restauranten, så jeg kunne smage det igen."

Her I landet har vi en tendens til at forestille os, at en sort fyr er rigtig funky. Er du god til at danse?
"Jeg er faktisk ret god til at danse, men jeg gør det ikke i offentlighed. Det er ligesom ikke for andres øjne." Atiba ler genert og fortsætter: "Jamen, jeg har skam rytme. Jeg danser bare kun derhjemme foran spejlet."

Hvilken slags musik danser du så rundt til?
"Hip Hop, R&B, Reggae og Soca."

Om Soca fra Wikipedia: Soca is a dance music which is a mix of Trinidad's calypso and Indian music and rhythms, especially chutney music - it is not, as is often said, a fusion of soul and calypso. It combines the melodic lilting sound of calypso with an insistent percussion.]

Kender du København så godt, at du har fået en yndlingsbutik og et favorit-spisested?
Jeg er ikke ret velbevandret i byen endnu, men der er da en butik, jeg godt kan lide, som jeg tror hedder Solid. En af mine venner viste mig en dag Jensens Bøfhus, og det kan jeg rigtig godt lide. Hvis jeg skal nævne et sted, jeg rigtig godt kan lide, er det Rundetårn, som jeg var oppe i forleden. Det var smukt."

Hvem fra holdet ville du spørge, hvis du skulle have råd om mode eller modebutikker?
"Markus Allbäck"

Mærker du nogen forskel på at være sort her i Skandinavien sammenlignet med Canada?
"Nej, slet ikke. Hverken i Canada eller i Skandinavien har jeg følt mig anderledes eller særligt udskilt, selv om jeg da godt kan se, der er færre farvede her end derhjemme."

Synes du, der er en forskel på svenskere og danskere?
"Ikke en stor forskel, men svenskere er nok lidt mere private og stille, hvor danskerne er mere åbne og ligefremme."

Det sagde Zuma også til mig engang om danskere.
"Ja, men det er sandt. Danskere siger, lige hvad de vil, og hvad de tænker, både på den gode og den ikke så gode måde nogle gange."

Langt væk hjemmefra

Hvem savner du I Canada?
"Allermest min familie, men selvfølgelig også nogle venner. Heldigvis har jeg lige opdaget Skype, som jeg bruger meget med mine gamle fodboldvenner og skolekammerater"

Ved du godt, at Skype er opfundet af en dansker og en svensker?
"Nej!" Han ser dybt overrasket ud: "Det anede jeg ikke."

Hvad savner du ellers fra Canada?
"Jeg savner især min mors madlavning. Der er intet som den. Ris, kylling, uuuhm ..."

13. Men du flyttede vel også først hjemmefra, da du flyttede til Sverige?
"Ja, det var superhårdt. Jeg følte lidt, jeg boede på landet i Växsjö og anede ikke, hvor noget lå. Følte mig meget meget langt væk hjemmefra."

Er det stadig hårdt at bo på den anden side af jorden?
"Ja. Det kan være meget ensomt nogle gange. Jeg glæder mig helt enormt til at kunne tage hjem i ferien."

Selvom den er kort i år?
"Ja, jeg må indrømme, den Viasat Cup er ret træls, når man savner sin familie derhjemme."

Ser du ikke nogle af spillerne privat?
"Nej, det gør jeg faktisk ikke. Jeg har da været i byen cirka tre gange, med Lars og Silber, men det er ikke rigtig mig. Jeg drikker heller ikke. Jeg sidder mest derhjemme og ser tv eller er på Skype."

Hvor længe boede du I Sverige?
"3 år, først et års tid i Växjö og siden i Helsingborg."

Kan du tale svensk?
"Nej, jeg lærte det aldrig. Jeg kan måske forstå enkelte ord, men slet ikke nok til at overføre det til dansk. Dansk er et utrolig svært sprog, og det lyder meget hårdt, på grund af de stemte R'er. Det er et sprog, man taler helt nede i halsen."

Svensk romance

Du har en svensk kæreste. Hvordan mødtes I?
"Jeg mødte hende på en natklub, kort efter jeg kom til Helsingborg."

Hvad var din indledende scorereplik?
"Jeg er alt for genert til den slags, så min ven gik hen til hende og sagde, jeg gerne ville møde hende."

Vidste hun, at du var fodboldspiller?
"Nej, heldigvis ikke."

Hvad er det mest romantiske, du har gjort for din kæreste?
"Uha, jeg er ikke ret god til den slags. Det var nok, da jeg inviterede hende til en overnatning på et hotel i Sverige."

Er det hårdt, at hun bor i Sverige, nu du bor her?
"Nej. Det passer mig meget fint at kunne have lidt mere tid til mig selv. Lidt mere plads."

Fodbold

Hvor stort er fodbold I Canada?
"Det er ikke vildt populært. Det er først nu, der er kommet et hold, Toronto FC, som spiller med i MLS (den amerikanske fodboldliga)."

CANADA

Var andre af dine venner interesserede I fodbold, da du var lille?
"I min vennekreds var vi faktisk en hel del, der var interesserede i fodbold, og flere af os spillede det i klubber. Samtidig var min far vild med fodbold og spillede også for sjov. Det er den største sport i Trinidad."

Hvilke hold kunne du så følge på tv?
"Jeg så mest Premier League på fjernsyn og har holdt med Manchester United, siden jeg var lille. Primært på grund af Dwight Yorke, som ligesom min egen familie er fra Trinidad"

Hvornår vidste du, at du kunne leve af at være fodboldspiller?
"Jeg drømte altid om at få en karriere som fodboldspiller, men begyndte nok mest at tro på det, da jeg som 17-årig kom på ungdomslandsholdet."

Hvordan fandt svensk fodbold dig?
"Fordi jeg havde gjort det godt i nogle landskampe, blev min agent kontaktet af en fra Östers IF."

Hvem var den første fra FCK, du talte med?
"Den første jeg decideret mødtes med var ..." Atiba tøver et øjeblik som for at smage på den svære udtale af Ståles navn og nøjes så med at sige "træneren".

Havde du på forhånd hørt om de lidt uheldige Europaeventyr, FCK har haft?
"Jeg kender ikke ret meget til fortiden, men jeg sad selv og så kampen mod HSV sidste år, da Messias dømte. Det var frygteligt."

Holdt du med os i kampen?
"Jeg holdt ikke specielt med nogen, men jeg sad da og tænkte, at det var bedst for skandinavisk fodbold, hvis FCK var gået videre."

Du har længe drømt om at vinde et mesterskab. Levede det op til dine drømme?
"Ja, det var fantastisk.
Rigtig stort og dejligt."

Ophav

Du er født I Canada?
"Ja. Mine forældre kom til Canada i midten af halvfjerdserne for at få et bedre liv, end de kunne i Trinidad."

Hvad kan du fortælle mig om Trinidad?
"Det er et caraibisk land, som ligger forholdsvis tæt på Venezuela. Der er rigtig meget fattigdom og desværre også meget kriminalitet og lovløshed. Især i den by, mine bedsteforældre bor i, hvilket tit bekymrer mig."

Har du nogen form for uddannelse?
"Nej, kun almindelig high-school."

Har du tænkt på nogen form for backup plan, hvis du skulle gå hen og blive fodboldinvalid eller bare opleve et stort tilbageskridt I din karriere?
"Helt ærligt, så har jeg aldrig tænkt på den måde. Jeg beder bare til godt helbred og håber på det bedste. Men det er da klart, at jeg bør begynde at tænke på den slags. Det er jo uanset hvad en kort karriere at være fodboldspiller."

Rent åndeligt

Hvilket sted i verden, kunne du allerbedst tænke dig at se?
"Jeg vil meget gerne til Brasilien. Det har altid været en drøm."

Hvis du kunne få hvilken som helst stilling for en dag, hvad skulle det så være?
"Så ville jeg nok være statsminister I Canada."

Hvad ville du bestemme så?
"Jeg ville nedsætte skatten.

Er den da særligt høj i Canada?
"Ja den er 33%." Han griner. "Jeg ved godt, det ikke er noget imod, hvad den er her."

Har du ikke lært af at bo i Skandinavien? Kan du ikke se, hvorfor vores skatter er høje?
"Jo, jeg ved godt, at I har et langt mere udviklet velfærdssystem. I har ikke nær så meget fattigdom."

Er du religiøs?
"Ja, jeg er katolik. Derhjemme går jeg i kirke en gang imellem. Da jeg var lille, var det hver søndag. Min mor går stadig i kirke hver søndag, men min far vil hellere bruge sin fridag på at slappe af derhjemme."

Bruger du din religion til hverdag?
"Ja. Jeg beder meget. Både om godt helbred og velstand, men også nogle gange om at vinde fodboldkampe."

Paratviden

Ved du, hvem Lars Højer er?
"Nej. Aldrig hørt om manden."

Ved du, hvem Anders Fogh er?
"Nej. Aner det ikke. Selv om jeg synes jeg har hørt fornavnet før."

Ved du, hvem Christine Sinclair er?
"Ja, selvfølgelig. Hun er det største canadiske talent i kvindelig fodbold."

Da vi tager afsked, er jeg nødt til at tegne et kort på et stykke papir og sætte et kryds for den næste adresse, han skal besøge, ellers kan han simpelthen ikke finde vej. Selv om det er et sted lige ved Trianglen, altså en spytklat fra Parken. Jeg forklarer, at han med fordel kan køre ud ad Bredgade hele vejen. Han bliver meget urolig og siger, at det går ikke, for han har altid kun prøvet at køre ad Sølvgade og langs søerne. Godt, det ikke er mig.

Foto: Niels Jørgensen

Forvandlingens mester

For Thomas Hallbæck indebærer kampene mod Brøndby stribevis af ritualer og flere dages planlægning.

Af Henrik Nielsen

"Der skal altid ske noget ekstraordinært, når FCK spiller mod Brøndby", siger Thomas Hallbæck. I flere år har han givet sit eget helt specielle bidrag til kampene mod arvefjenderne. Til forårets Superliga-match i Parken har han besluttet sig for at lade de lange sorte lokker falde og erstatte dem med en ganske særlig frisure, kun beregnet til lejligheden.

Det er dagen før årets kamp i Parken. Vi er hos Frisøsen i Blågårdsgade. Her skal frisør Sebastian klippe den dedikerede fan karse. Håret skal afbleges, og afslutningsvis skal Sebastian farve FCK's løvelogo ind i nakkehårene. En proces, der tager små fire timer og er ganske smertefuld. For efter at håret er afbleget, har det en grim gul tone, og det går jo ikke til netop denne kamp. Så Thomas må igennem en proces med masser af kemikalier, som skal sidde i håret lige indtil håret er helt hvidt.

"Det svider helt vildt", lyder det fra Thomas undervejs i den lille times tid, hvor han sidder med de ætsende væsker i håret, mens Sebastian løbende tjekker, at hans hovedbund ikke tager skade.

"I morgen lægger jeg mit helt specielle FCK-tøj op på sengen. Så sætter jeg en cd på, som jeg ikke vil fortælle, hvad er. Det er nemlig en del af ritualet, at ingen må vide, hvad jeg hører, når jeg tager tøjet på."

Rækkefølgen, Thomas tager tøjet på i, er også stemplet fortrolig.

Her på siden kan du følge Thomas' forberedelser op til kampen - forberedelser, der denne gang også indebærer, at han er med i en FCK-quiz i Onside på TV3+ som optakt til kampen.

VISCA EL BA

Barca Barca Barca

Se Europas bedste fodboldhold i aktion

Det tager tre timer at flyve fra København til Barcelona. Altså kortere tid end at trille i bus til Viborg. Og det kan kun anbefales alle fodboldelskere at opleve et forrygende stadion, et fantastisk fodboldhold og en dejlig by. Så her følger en række nyttige tips.

Af Henrik Nielsen & Martin Kreisberg
Fotos: Henrik Nielsen

Når man lander i Barcelona, vil man uanset årstiden blive mødt af varmere grader, end vi nordboere er vant til. Lufthavnen er moderne, og det er nemt at komme ind til centrum.
Udenfor holder lufthavnsbussen, der har endestation på Placa de Catalunya, som ligger for enden af Ramblaen. Lufthavnsbussen koster 3,75 Euro pr. næse, turen tager cirka en halv time og kan klart anbefales frem for toget eller taxi. Catalunya er samtidig et knudepunkt i Barcelonas effektive metrosystem. Et 10 turs kort til metroen, der også er brugbart i busser, koster p.t. 6,70 Euro og er en god investering.

Byen

Barcelona er meget mere end Ramblaen, den mest kendte gade, hvor der egentlig ikke er så meget at komme efter - måske lige bortset fra La Boqueria, der ligger midt på Ramblaen, på højre side når man kommer oppe fra Placa de Catalunya. La Boqueria er Spaniens største marked af sin art, og man skal ikke snyde sig selv for en ur rundt blandt de farvestrålende boder. Her hænger hundredvis af chilisorter i alskens farver, grønthandlerne er et overflødighedshorn af frugt og grønt, som vi ikke kender magen til herhjemme. På de små tapasbarer kan man i siestaen nyde nogle af byens bedste tapas i selskab med de lokale, og så bør man runde en af de mange slagtere og købe chorizo, serranoskinke, manchego-ost og så videre til en hyggelig skovtur i en af Barcelonas mange parker. Træk for eksempel stikket ud en eftermiddag og tag op i Parc Güell, hvor der er et fantastisk vue ud over Barcelona.

Byen, der har alt, skifter hurtigt karakter. Der er masser af arkitektoniske perler, museer og grønne parker. Og livsnydere vil sætte pris på den gode mad og fantastiske vin samt de lokale øl. Og med det gode klima kan man i sommermånederne ligge på stranden om dagen, gå til fodbold om aftenen og feste om natten.

TRAVEL2FOOTBALL

VISCA EL BARÇA

Hvis man kun er i byen et par dage, kan det anbefales at tage en turistbus. Dobbeltdækkerne kører fra Placa de Catalunya og giver en mulighed for at stå af og på ved de seværdigheder, man ønsker at stifte nærmere bekendtskab med.

Den katalanske katedral

Man kan komme til Camp Nou fra to sider.
Vælger man turistbussen eller metro-stationen "Santa Maria" på den grønne linje, L3, virker Camp Nou ikke specielt pompøst. Stadion er nemlig gravet halvt ned. På dé n side ligger indgangen til F.C. Barcelonas museum og den store Barca-shop i to etager, med alt hvad et fodbold-souvenir-hjerte kan begære.

Kommer man derimod fra Travessera de les Corts, hvor metro stationen Les Corts ligger, skyder den katalanske katedral op, så alle må blive imponerede. Specielt om aftenen, hvis det er mørkt, bliver man mødt af det enorme bygningsværk, som Camp Nou er, svøbt i et gigantisk tæppe af lys, der kun kan få en til at sige: wauw!

Camp Nou stod færdigt i 1957, og der var ved åbnin gen plads til 93.053 tilskuere. Siden da er stadion ombygget et utal af gange. Den største ombygning fandt sted op til VM i 1982, hvor man udvidede til en kapacitet på 115.000. I 1998-1999 sløjfede man de sidste ståpladser, og i dag er der plads til 98.771 tilskuere.

Billetter

At få fingre i en fodboldbillet hjemmefra er næsten umuligt. Dels fordi klubbens medlemmer enten har sæsonkort med fast plads eller fortrinsret til at købe billet til alle kampe i La Liga og Champions League.
Arteudland og enkelte udenlandske internetsider har til nogle kampe, men man kan også gøre som os, booke en færdig pakke med fodboldbillet og hotel. Flybilletten skal man selv sørge for.
Efter Sterlings opkøb af Maersk Air er konkurrencen desværre blevet mindre skarp, hvilket gør det sværere at finde de billige flybilletter. Men bestiller man i god tid, er det muligt at gøre det for cirka 1.500 kr. retur. SAS og Spanair flyver også direkte fra København, mens man ofte ryger ind i mellemlandinger, hvis man forsøger sig på rejsefeber.dk, flybillet.dk eller andre lignende internetsider.

600 billetter, der blev trukket lod om dagen før kampen. Den åd de desværre ikke i F.C. Barcelona, så kampen blev i stedet nydt på storskærm på en propfyldt tapasbar i bydelen Gracia, der bedst kan sammenlignes med Nørrebro. En bydel, der absolut er et eller flere besøg værd.

Selve kampen

Da vi er kommet inden for murene og har fundet vores pladser, bliver vi mødt af et nyt græstæppe, der får Svend Gehrs gamle ord om et billardtæppe i Idrætsparken til at visne. De lokale kommer overraskende sent, men det vidner kun om langt bedre adgangsforhold, end vi er vant til fra Parken. Her står man ikke i kø på cykelsti og vejbane, og der er flinke guider ved alle trapper, der sørger for, at man finder sin plads.

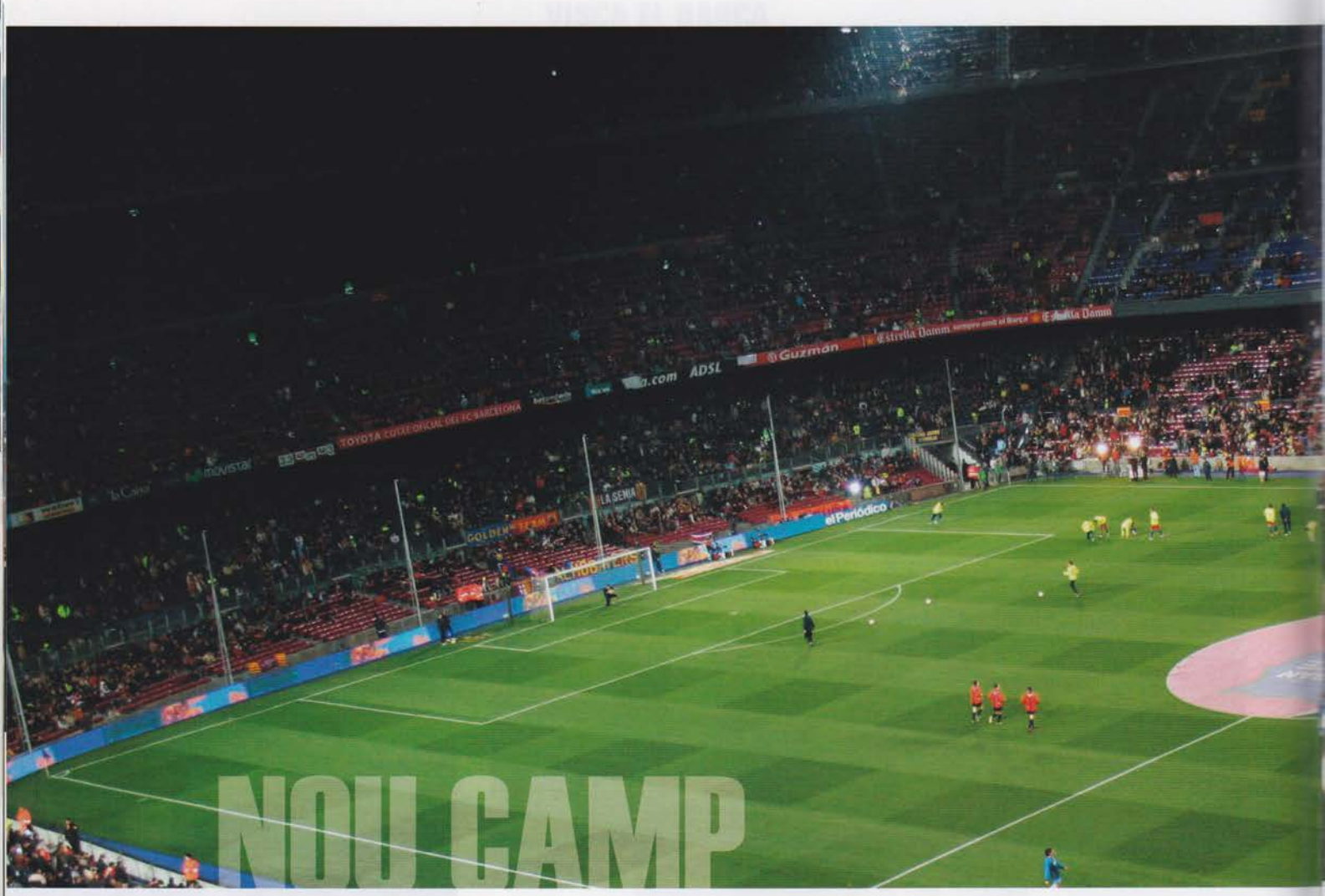
Er man i Barcelona uden billet, kan man forsøge sig ved stadion eller i pengeinstituttet La Caixa's hæveautomater, Servi Caixa. Her kan man købe billetter til snart sagt alle slags kulturelle arrangementer; opera, klassiske koncerter, håndbold og også byens to største fodboldklubber, Espanyols og F.C. Barcelonas hjemmekampe. Det kræver naturligvis et internationalt kreditkort, og så er det desværre en fordel, hvis man kan et minimum af spansk, da netop salget af billetter - på spansk entradas - i automaterne som det eneste mystisk nok kun foregår på spansk og katalansk. Men har man problemer, hjælper bankens personale gerne.

Men hvis man tager til Barcelona med hovedformålet at se fodbold, er det - i disse år, hvor Barcelona spiller så forrygende og derfor er mere populære end i et årti - bedst at have sikret sig en billet hjemmefra. For os var det for eksempel fuldstændig umuligt at opdrive en billet til Champions League-kampen mod Chelsea. Vi prøvede alt; lige fra det sorte marked på gaden såvel som på internettet - hvor det ikke var muligt at få en billet til under 700 euro ! - til at forsøge et medlemskab af klubben for a komme forrest i køen til de

"Har Ronaldinho fået klippet sit lange garn?", spørger vi næsten simultant hinanden.
Vi sidder højt oppe på det mellemste af de tre tribunedæk, men på Camp Nou ser man godt, men altså ikke de mindste detaljer.
Opvarmningen er i gang, og forventningerne melder sig.
Da spillerne løber på banen, spilles F.C. Barcelonas egen hymne, El Imna del Barca, som efter hvert vers afsluttes af et 3 gange ... ikke Olé, men Barca, Barca, Barca!

Så starter kampen, og to hælafleveringer i det 1. minut af Ronnie, som katalanerne kalder deres brasilianske tryllekunstner, gør det svært at blive siddende.
Efter 1 minut og 18. sekunder fløjtes der for frispark midt for Deportivos mål, 6 meter uden for feltet. Målmanden bruger et lille minut på at stille sin mur op. Det er nytteløst, for Ronnie knalder bolden op i krogen. Så er vi ligesom i gang!

Gad vide om det bliver en storsejr, tænker vi.
Vi er vidner til et drømmeangreb, der desværre ikke fører til scoring. Ronnie hopper over bolden, så afleveringen havner hos venstre back

Sylvinho, der præcist lægger ind over til Eto'o, som forlænger til Henke, der header tilbage til en helt fri Iniesta 8-9 meter fra målstregen og et tomt mål. Men i stedet for at sætte en inderside på i første omgang forsøger han at løbe bolden ind i det tomme mål, hvilket mislykkes.

Inden vi har set os om, fører Deportivo i stedet 2-1.
Udligningen falder efter et hjørnespark, hvor Deportivo kun har 3 mand med fremme i feltet og 1-2-målet er en simpel lang frisparksaflevering, som forsvaret undervurderer. Senere viser tv-billeder, at der vist var offside.
På stadion er der mærkeligt nok ikke den store utilfredshed. Vi er forbløffede. Folk tager det roligt. Om det er, fordi de ved, at der tirsdag venter en spændende og langt vigtigere hjemmekamp mod Chelsea i Champions League, eller fordi de har troen på, at Barca nok skal klare paragrafferne, er svært at sige. Men der går heller ikke mere end seks minutter, før stillingen er 2-2. Ronaldinho sender et hjørnespark ind over, og Henke hopper højest og header bolden ned ved roden af stolpen.

I anden halvleg er der forbavsende stille. Enkelte "Nada" fra vores omkringsiddende som reaktion på de spæde skudforsøg, Deportivo leverer, er det eneste, vi hører. Men stadion eksploderer i et kort øjeblik, efter en manglende opdækning af Eto'o ved endnu et hjørnespark fra Ronaldinho resulterer i en 3-2 føring til hjemmeholdet.

Tænk at de 77.115 tilskuere kan være så stille. De glædes og klapper, når Carles Puyol let og elegant løber en dyb stikning op, og Barca sikkert spiller sig ud af vanskelighederne.

At se Ronaldinho, der over 45 meter lægger en millimeter-præcis aflevering til Eto'o; det skal opleves! Specielt i disse år med alle de andre stjerner som Deco, Messi, Marquez, Guily og alle de andre.
Man kan ikke lade være med at tænke på, hvad pokker vi lavede, da Dream Team med Romario, Koeman, Stoitchkov og Laudrup brillerede i starten af 90'erne.

Mål: 1-0, Ronaldinho (2'). 1-1, Juanma (15'). 1-2, Andrade (27'). 2-2, Larsson (33'). 3-2, Eto'o (62')

TJEK

For flere oplysninger tjek Barcas danske fanklub på:
www.fcbarcelona.dk
klubbens egen hjemmeside på:
www.fcbarcelona.com
samt vores rejsearrangør:
www.travel2football.dk,
der har fodboldrejser som speciale.

Hvem skal raus?

Af Sebastian Dorset

Tyske trænere har altid måttet lægge øre til råbet "raus", når der var problemer med spil eller resultater. Det måtte Hans Backe også, og nu er der opstået fanfraktionen "Ståle Raus".

De fleste, der holder med FCK er vel enige om at vi fans er anderledes end andre klubbers tilhængere. Vi kan rose os selv for at være klogere og sjovere, eller vi kan være mere neutrale og sige, at vi i hvert fald har en organisering, der er anderledes end andre danske holds tilhængere. Efterhånden har de fleste klubber både en officiel fanklub og et par uofficielle, sådan som vi også har det hos FCK, men oven i hele den opdeling har vi gennem stort set alle årene haft store mængder "fraktioner", der fungerer i fredelig sameksistens med Fanklubben og hinanden. Der findes fraktioner for enhver smag, tit bare opstået fordi en flok fans har mødtes samme sted eller har haft samme favoritspiller. Sådanne hyggelige og fredelige formål, der ikke kunne generere nogen. Så var der dem, der mente, at vores tidligere træner, Hans Backe, skulle "raus" og lavede en fraktion med det formål. Det gav anledning til lidt mere uenighed og undren, men ikke nær så meget som da der, allerede inden Ståle Solbakken tiltrådte, opstod fraktionen "Ståle Raus" med meget aktive medlemmer på FCKFC's debatforum. Men hvordan kan man starte en fraktion og samle 40 aktive medlemmer, når den nye træner endnu ikke har vist, om han er god eller dårlig. Hvad får dem til at designe tørklæder med logo (en lille mand med hævet kødøkse) og mødes inden hver hjemmekamp til "Rausninger" på værtshuset Stafetten ved Østerbro Stadion?

Ifølge grundlæggeren Stampe som Brølets udsendte mødte til en "Rausning", så startede fraktionen som en parodi på "Backe Raus" og som et tilholdssted for en flok "fraktionsløse".

"Der er ingen af os, der har noget mod Ståle", forklarer Stampe og Søren på Stafetten.

"Vi mødes bare og varmer op inden kampene med lidt god mad, og så synes vi, det er sjovt, at folk misforstår det hele."

Masser af ritualer

Selvom fraktionen altså ikke har mange måneder bag sig, er der allerede masser af regler og ritualer for en "rausning", og der skåles flittigt i snaps. Stemningen er god og fredelig, og de 50 tørklæder, man har fået trykt med logo og teksten "Raus!!!", er revet væk.

"Vi har lavet 'vinduer' lige som for spillersalg, og vi optager ikke nye medlemmer, før sådan et 'vindue' åbner igen, men når det gør, er folk velkomne til at søge", siger de glade stiftere.

Deres eneste problem er, hvis folk, som er utilfredse med træneren, tror, at de kan finde et forum af ligesindede.

"Dem gider vi ikke have med herinde. De ødelægger den gode stemning".

Og så er der mere snaps, ledsaget af det taktfaste råb: "hvem skal raus - Ståle!". Men med et glimt i øjet på størrelse med C-tribunen.

Bestyrelsens ansigter

Generalforsamlingen 2006 bød på hele tre nye ansigter i bestyrelsen samt omrokeringer i den siddende.

Vi har sat bestyrelsen stævne for at komme en lille bitte smule ind under huden på dem og stillet alle medlemmerne de samme spørgsmål til inspiration. Det stod dem frit for at svare slavisk eller skrive frit fra leveren på den begrænsede plads.

Vi stillede dem følgende spørgsmål:

1. Hvad er din motivation for at fortsætte/begynde som bestyrelsesmedlem?
2. Hvad vil du personligt arbejde for i bestyrelsesregi i det kommende år?
3. Hvad er den vigtigste opgave for bestyrelsen i fremtiden?
4. Der har været megen debat om åbenhed den seneste tid. Hvad er din holdning i spørgsmålet: Er bestyrelsen/har bestyrelsen været (for) lukket? Hvis ja, hvad vil du så gøre for at ændre det fremover - og skal det overhovedet ændres?
Nedenfor følger deres svar.

Anders, formand.
Ikke på valg til GF 2006

Navn: Anders Larsen
Alder: 36 år
Medlem af FCKFC siden november 1994
Medlemsnummer: 725
Startede som frivillig i Arrangementsudvalget, siden involveret i SFF-arbejde (nu DFF), har hjulpet i stort set samtlige udvalg.
Blev valgt som suppleant til bestyrelsen i maj 1997.
Blev siden bestyrelsesmedlem og i marts 2001 formand.

I år kom der tre nye folk ind på bestyrelses- og suppleantposterne. De vil naturligvis sætte deres præg på arbejdet. Bestyrelsen har store opgaver foran sig, ikke mindst ansættelsen af Bents afløser på Fan Club Kontoret. Derudover skal den nyvalgte bestyrelse finde sine ben at stå på og dele opgaver og ansvarsområder mellem sig. Dette arbejde er i gang og resultatet vil vi blandt andet lægge ind på bestyrelsessiderne på fckfc.dk.
Herudover skal vi forhandle en samarbejdsaftale med FCK på plads. Indholdet af den arbejder bestyrelsen sammen med alle de udvalgsansvarlige (i Samarbejdsudvalget) om, således at alle vinkler af det frivillige arbejde i Fan Clubben bliver tilgodeset i den nye aftale.

Debatten om åbenhed er ikke ny og vil givetvis altid komme op og vende, uanset hvilken bestyrelse der sidder. Det er hverken ond vilje, arrogance eller udtryk for en udspekuleret strategi, at for eksempel undertegnede ikke er på nettet flere timer dagligt og blander mig i debatten - det er udelukkende et spørgsmål om tid og prioritering - tro mig: Fan Club-arbejdet kræver (og får) meget tid. At mange ting, herunder PR og diverse afskygninger af oplysningsarbejde, så kan forbedres, er alle i bestyrelsen enige om. Det vil vi arbejde på at forbedre, og et resultat af dette skulle gerne være en oplevelse af bestyrelsen og Fan Clubben som mere åben.

Nu har bestyrelsen individuelt præsenteret sig, og jeg glæder mig til, at vi sammen kan fremvise et arbejdsprogram - som sammen med det store arbejde der udføres i alle vores udvalg - giver mest mulig udbytte til flest mulige medlemmer.

Janni, næstformand.
Valgt til posten på GF 2006

Jeg hedder Janni Niclasen, er 30 år og bosiddende på Nørrebro. Jeg er uddannet psykolog og arbejder for tiden på et neuropsykologisk forskningsprojekt. Jeg har været FCK-fan lige så længe, som klubben har eksisteret, men blev "rigtig" fan og meldte mig ind i Fan Clubben efter at have overværet den forrygende 1-1 kamp tilbage i 1998 mod Chelsea på Stamford Bridge. I 1999 påbegyndte jeg mit frivillige arbejde i Fan Clubben - jeg lagde ud i Arrangementsudvalget, hvor jeg endte med at sidde som formand i en årrække. I 2002 trådte jeg ind i bestyrelsen, hvor jeg har siddet siden - først som suppleant og nu altså som nyvalgt næstformand.

Som mange nok er bekendt med, var generalforsamlingen for et par måneder siden nok den mest livlige i FCKFC's historie og endte med at halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne var nyvalgte. Denne kombination af nye og gamle bestyrelsesmedlemmer ser jeg som det perfekte udgangspunkt for bestyrelsens fremtidige arbejde. I en så stor organisation som FCKFC ville det være noget nær en umulig opgave for en helt ny bestyrelse at køre organisationen videre. Det ville det blandt andet, fordi det ifølge vedtægterne er "bestyrelsens opgave at have det strategiske og økonomiske overblik" - et overblik, som det selvfølgelig ikke kan forventes at noget nyt bestyrelsesmedlem måtte have. Samtidig ser jeg det som en kæmpe force, at der er kommet nye kræfter til - nye kræfter der ser på organisationen med friske øjne.

De senere år har jeg været meget optaget af organisationens udvikling inden for FCKFC - hvorledes får man en så stor organisation som FCKFC, der primært baserer sig på frivillig arbejdskraft, til at fungere optimalt, hvorledes udnytter man bedst de ressourcer,

FCKFC BESTYRELSEN 06

der er blandt de frivillige, hvorledes letter man forretningsgangene internt i organisationen osv.? Dette har jeg i sinde at arbejde videre med i fremtiden. Desuden var jeg bestyrelsens tovholder på "Fan Clubben mod vold og racisme"-kampagnen, der kørte sidste forår. Det er intentionen at følge denne kampagne op med en kampagne mod hooliganisme - eventuelt som en del af den "Red Card"-kampagne som forskellige fanklubber (heriblandt FCKFC) kører sammen med Spillerforeningen i næste sæson. En anden sag, der optager mange menige medlemmer og selvfølgelig også bestyrelsen, er den nyligt lancerede FCK-klub. Mange har spurgt, hvorvidt denne er ved at "overtage" Fan Clubben. Vi ligger p.t. i forhandlinger med klubben omkring en fremtidig (mangeårig) samarbejdsaftale.

Sidst, men ikke mindst, er det en samlet bestyrelse, som har taget kritikken til sig vedrørende Fan Clubbens lukkethed. Denne præsentation er bestyrelsens første skridt i retning af at få Fan Clubben til at virke mere gennemsigtig, åben og imødekommende.

Så hejsa fra mig - Vi ses på Nedre C J

Thomas, kasserer.
Valgt på GF 2006

Thomas Roed-Thorsen. 31 år. Arbejder som fuldmægtig med planlægning og økonomi i Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte. FCK-fan siden en gang i 1996.

Jeg er nyvalgt kasserer. Jeg stillede op til sidste generalforsamling i samarbejde med to andre kandidater, der ikke blev valgt. Jeg stillede op, fordi jeg mente, at jeg kunne udføre et kvalificeret stykke arbejde både som kasserer og som medlem af en bestyrelse, som jeg godt ville påvirke med forskellige emner. Jeg stillede op med en dagsorden, der inkluderede mere åbenhed fra bestyrelsens side, et godt samarbejde med PS&E, fokus på den nye tribune og på at ville se på om arbejdsfordelingen mellem bestyrelse, kontor og udvalg kunne gøres bedre.

Jeg har naturligvis tænkt mig at arbejde med resten af den valgte bestyrelse om disse emner og om mange andre ting, der indgår i bestyrelsesarbejdet.

Som kasserer har jeg et naturligt ansvarsområde - foreningens økonomi - der er en meget vigtig del af mit arbejde i bestyrelsen.

Derudover ser jeg det som vigtige opgaver at få en god, ny samarbejdsaftale med PS&E/FCK, at arbejde videre med de organisatoriske omstillinger, som den forrige bestyrelse har igangsat og at arbejde for bedre kommunikation udadtil mellem FCKFC og omverdenen og indadtil mellem bestyrelse, kontor og udvalg. Endelig mener jeg, at der generelt i årets bestyrelsesarbejde bliver fokus på den nye D-tribune og på det fortsatte arbejde med stemningsfremmende initiativer.

Oliver, medlem.
Ikke på valg 2006.

Oliver Reeh 27. FCK-fan siden starten af 1992, da jeg har spillet fodbold i KB i mine unge år. Bor på Frederiksberg. Har været medlem af FCKFC siden 1995. Første FCKFC-bustur var til AGF d. 25.08.96.

Jeg sidder i bestyrelsen på 3 år. Jeg startede, fordi jeg gerne ville ind og få indflydelse på, hvordan busturene kørte og synes det var på tide med nogle unge kræfter. Den gang havde jeg også en masse idéer til, hvad der kunne gøres bedre.
I løbet af de sidste tre år har vi fået oprettet et turudvalg, hvor jeg har været med til at få et korps af virkelige gode guider op at stå. Vi i bestyrelsen har fået lavet hovedbestyrelsen om til et samarbejdsudvalg, vi har udvidet kontoret med den gamle Supershops lokaler og kørt en kampagne mod vold og racisme.

Jeg har endvidere brugt meget af min tid i Arrangementudvalget, hvor vi har lavet fester, bordfodboldturnering og DM-kvalindefodbold til fanklubber og meget mere. Det kommende år vil jeg arbejde videre med at få FCKFC ud til vores medlemmer og få lavet en masse gode tilbud til vores mange medlemmer. Vi i FCKFC er i gang med at få sat stemningen i vejret både i PARKEN og på udebane! Vi er kommet langt i år, men mangler stadigvæk et stykke.
Kontoret skal flytte til nye lokaler, her ligger der et stort ansvar i bestyrelsen for at få dette til at gå smertefrit og så godt som, det nu kan gå når man flytter. Endvidere skal vi have en ny samarbejdsaftale med F.C. København - det bliver en stor udfordring at få alle parter til at blive enige, men også spændende.
Arbejdet i bestyrelsen er virkeligt spændende, men kræver meget tid. Det er dog hele arbejdet værd, når man ser det, man har været med til at vedtage, blive ført ud i livet.

Ronni, medlem.
Valgt på GF 2006.

Ronni Jeppesen, 23 år. Jeg har holdt med B1903 siden 1989 og siden hen med FCK.

Hvad er din motivation for at fortsætte/begynde som bestyrelsesmedlem?
Jeg valgte at stille op til bestyrelsen, fordi jeg efterhånden har deltaget i så meget FCK-relateret, at jeg følte, jeg var klar til det. Jeg er busguide på Away-bussen normalt, og derigennem kender jeg en masse mennesker og er kommet ind omkring, hvad der rører sig. Derudover føler jeg, at jeg har den tid og det overskud, der skal til, for at man kan bidrage med noget positivt i forhold til at udvikle og forbedre FCKFC. Sidst, men ikke mindst, brænder jeg meget for denne her fanklub og jeg har altid syntes det, har været sjovt at være med, og derfor vil jeg gerne yde en indsats.

Hvad vil du personligt arbejde for i bestyrelsesregi i det kommende år?
Personligt er jeg jo ny, så i første omgang skal jeg lige falde i hak med alle arbejdsopgaverne og ikke mindst arbejdsgangene. Der er en masse, man lige skal lære. Derefter vil jeg da tage min del af de arbejdsopgaver, der tilfalder bestyrelsen, og vi skulle da gerne arbejde sammen som en enhed mod det mål at gøre FCKFC til en endnu større og endnu bedre fanklub for medlemmerne.
En af de ting, der ligger mig personligt meget på sinde er udebaneturene, som jeg håber i fremtiden vil opleve endnu større tilslutning. Og så er der selvfølgelig det evige problem omkring stemningen i Parken. I forbindelse med det sidste ligger vi i dialog med UC som repræsentanter for C2. Vi lytter naturligvis til, hvad de har af ønsker, men vi skal også respektere at der er mange andre, måske ikke lige så markante og højlydte, holdninger, som man også skal tage hensyn til. Det er en balancegang fra vores side, der skal tilgodese alle medlemmerne, og personligt ser jeg frem til, hvad der sker på dette område.

Christian, suppleant.
Valgt på GF 2006.

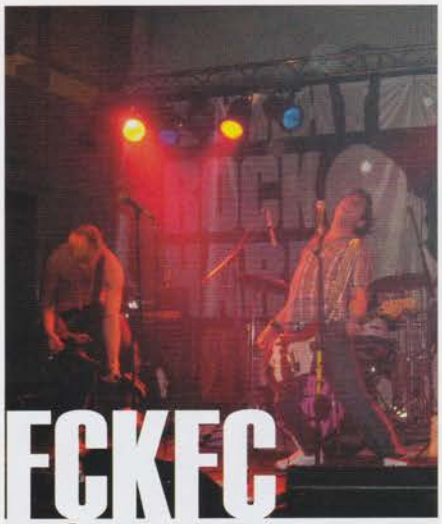
Jeg meldte mig ind i FCKFC første gang i slutningen af 90'erne, og har været medlem siden.

Jeg valgte at stille op til bestyrelsen, da jeg mener, jeg kan bidrage med nogle positive initiativer, som forhåbentlig kan videreudvikle FCKFC.

Nogle af de ting, som jeg mener er vigtig lige nu, er, at vi får en bedre dialog og samarbejde mellem de mange forskellige fanfraktioner, som dermed kan skabe fundament til bedre stemning, forståelse og tolerance for hinanden.
FCKFC er i mine øjne inde i en positiv udvikling stemningsmæssigt. Der er kommet friskt blod og nye idéer på tribunerne, og vi er blevet mange flere på udebaneturene. Dette er noget, vi skal arbejde videre med, så vi næste år kan gøre det endnu bedre.

En af de vigtigste opgaver for bestyrelsen det næste stykke tid bliver at lave en ny samarbejdsaftale med FCK. Her er det vigtigt for mig, at vi ikke giver afkald på vores selvstændighed, men prøver at få en forbedret aftale til gavn for os alle uden at gå for meget på kompromis.

FCKFC er blevet kritiseret for ikke at være åben nok, og det er en af de ting, vi skal i gang med at forbedre. Her gælder det både for kontakten til medlemmerne, men også i høj grad den interne kommunikation mellem de forskellige udvalg. Bedre kommunikation vil forhåbentlig eliminere misforståelser og skabe et bedre samarbejde internt samt give et overblik over, hvad der egentlig sker i fanklubben.

FCKFC påskefest - med usandsynligt meget øl!

Igen i år inviterede FCKFC alle medlemmerne til årets fodbold fest.

Lørdag den 15. april blev ølkrus og dansesko støvet af og sat i stævne på Christianshavn, nærmere betegnet Hal D.

Øllet flød i lange baner, da der på denne aften kunne tilbydes én liter øl til en uhørt billig pris. De unge, smukke barpiger bevarede dog overblikket og serverede med et blændende smil for de tørstige gæster.
Festen blev skudt i gang af en veloplagt og knivskarp Sebastian Dorset , der fik latteren til at runge i den store feststemte hal.
Straks efter, Sebastian forlod scenen, overtog bandet Poca Håndtag og leverede hit på hit i over to timer. Festen nåede sit absolutte højdepunkt, da bandet iførte sig de smukke hvide FCK-trøjer og fremførte en forrygende udgave af "Vi Elsker FC" der fik publikum op på bordene af begejstring!
Da klokken passerede 24.00 væltede aftenens sidste liveindslag, Rock Hard Power Spray, festen bagover med et hæsblæsende show! Drengene fik straffet guitarerne gevaldigt og overlod de rygende højttalere til dj'en, der sluttede aftenen af med dansevenlig pop. Festen ebbede langsomt ud ved 3-tiden af den simple grund, at folk ganske enkelt ikke kunne rumme en dråbe øl mere.

Arrangementsudvalget vil gerne takke de frivillige hjælpere for en uundværlig indsats og alle de festglade deltagere for en vidunderlig aften!

Arrangementsudvalget

Brænder DU for at blive

Foto: Niels Jørgensen

DUL MASKOT

Landsdækkende maskotlodtrækning

Uanset hvor i landet du bor, har du nu mulighed for at deltage i lodtrækningen om at blive maskot i en af kampene.
Bliver du den heldige, er det nemlig dig, der kommer på banen til en af FCK's hjemmekampe og løber ind midt på Parkens græs sammen med hele FCK's Superligahold og modtager mange tusinde FCK-fans' hyldest.

Det bliver en dag, du aldrig vil glemme!

Det eneste, du skal gøre, er at udfylde nedenstående slip med tydeligt navn, medlemsnummer samt telefonnummer, hvor vi kan få fat i din far eller mor i dagtimerne. Derefter skal slippen sendes ind til Fan Club Kontoret: **P.H. Lings Alle 4, 2100 København Ø.**
Du kan også aflevere den i en lukket kuvert i De Unge Løvers bod på familietribunen, i boden på C6 eller i Super Shoppen. Lodtrækningen foretages for én sæson ad gangen, og vinderen bliver kontaktet personligt. Alle udtrukne kan også læses på www.fckfc.dk. Sidste dag for indsendelse er den 1. september 2006.
Du må gerne tage en kopi af slippen, hvis du ikke vil klippe i dit blad.

Hilsen
Løvemor - De Unge Løver

De Unge Løver
– FAN CLUBBENS YNGSTE MEDLEMMER

Navn: _____

Medlemsnr.: _____

Tlf.: Til mor eller far i dagtimerne. _____

E-mail: _____

Skriv venligst tydeligt og gerne med blokbogstaver.
Husk at mærke kuverten med "maskot".
OBS:Du skal være medlem af F.C. København Fan Club samt være mellem 4 år og 12 år gammel for at kunne deltage i lodtrækningen.

Carlsberg
CORNER

Vinderen fra sidste nummer er

Henning Bülow, fckfc nr. 28833, Tangbjergvej 57, 3650 Ølstykke.

Spørgsmål og svar er taget ud af et længere interview med den opdigtede person hårekvilibristen Dennis Knudsen:
"Dennis, i FCK har man eksperimenteret med mange forskellige stylinger af hår for at få den optimale sætning til vigtige kampe. Hvem, mener du, gennem tiderne har haft den mest effektive frisure?"
"Ståle Solbakken!"

"Ja, vi ved jo, at du har været inde over som personlig vejleder for både ham, PC og andre. Men hvor længe holder den hårkur, du har givet disse spillere?"
"Forever, mand!"

"Andre konsulenter tager betragtelige beløb for at hjælpe en professionel fodboldklub, men det gør du ikke. Er der en speciel årsag til det?"
"Jamen, det er, fordi jeg er medlem af Fan Clubben!"

Konkurrencen til næste gang lyder:

Carlsberg Corner udlover en spillertrøje til den, som – med maksimum 350 ord – kan udtrykke sig stærkest om FC Københavns nyvundne DM.

Man skal svare pr. mail på carlsbergcorner@fckfc.dk senest d. 24. juli 2006

Venner

Michael Laudrup

Vi må give en afskedshyldest til Michael Laudrup, der nu har valgt at forlade Brøndby IF. Kommentatorerne taler om, at det er et stort tab for dansk fodbold, og mens det vel kan diskuteres, hvor meget brug, der i dansk fodbold er for titelkandidater, som taber 4-1 til Horsens, når de har en gylden chance for at komme tæt på titlen igen, så er der da én del af dansk fodbold, der har kunnet sætte pris på Laudrup: F.C. København, som med tre ud af fire mestertitler under Laudrups trænerperiode har været succesrige som aldrig før i klubbens eksistens. For det er vi taknemmelige!

Fjerdedommeren

Endelig bliver der taget et af de nødvendige skridt, for at vores liga kan være bare nogenlunde lige så professionel som de udenlandske: Fra nytår udpeges der fire dommere til hver superligakamp, og der er dermed en kvalificeret reserve, hvis en af de tre på banen går i stykker under kampen, og samtidig en der kan sørge for, at folk på stadion får ordentlig information om, hvor meget tid der er lagt til. Ligesom det længe har været standard andre steder! Så kan man vel håbe, at der også på spillerfronten snart kan udvides, så der kan udtages 18 spillere ligesom i ligaer som den hollandske, tyske og spanske - i stedet for de sølle 15 vi har her, og som giver træneren et minimum af taktiske muligheder.

VM

En måned med nervefri fodboldfest med de fleste af verdens store spillere samlet til en serie spændende og dramatiske kampe, som man på forhånd ved kommer til at skrive sig ind i fodboldhistorien. Det er bare at læne sig tilbage og nyde det. Selv FIFA kan ikke spolere det her, trods reservationerne nedenfor.

FIFA WORLD CUP GERMANY 2006

Sagde de virkelig det? (bragt i samarbejde med sidelinien.dk)

En ujævnt tilbagevendende klumme, hvor vi sætter luppen på de klogeste ord, vores rivaler vestfra har udtalt siden sidst.

Nr. 3: "Ved at spille to-tre Royal League-kampe hjemme i februar bliver vores egne muligheder for succes i SAS Ligaen dårligere. Vores bane er nu smadret, og det er synd, at vi skal svække os selv. Det kommer til at gå ud over vores spil i hvert fald i marts måned. Det er en høj pris at betale. Sådan er det for os, FCK, og de andre danske hold. Der må laves fælles regler for alle" - cheftræner Michael Laudrup i B.T.

Vi accepterer synspunktet, men har måske en smule svært ved at forstå hvordan den smadrede bane efter mødet med os var scene for ni Brøndbysejre i træk, mens Laudrups hold tabte igen og igen på ikke-Royal League-anvendte jyske græsplæner.

Nr. 2:

"Stemning skal sættes i systemer, derfor er det vigtigt med masser af tæpper oppe under taget på modstanderholdets tribune, for at minimere lydeffekten herfra." - artikel på allehaderos.dk

Paranoia skal snarere sættes i systemer, men det er fortsat ikke forklaret, hvordan en installation i Parkens loft skulle kunne bremse lydbølger som går mellem tribuner og bane. Medmindre dunkle kræfter er indblandet ... glem da Vinci-mysteriet, for dette stikker rigtig dybt!

Nr. 1:

"Deler man stadion på tværs med et meget stort lærred, kan folk se fra begge ender. Lyden ville komme, ved at vi sender den til folks mobiltelefoner, hvoraf langt de fleste

Fjender

Linie 3

Ikke de aldrende komikere, selv om de kan være skrap nok kost. Men buslinien 3A. Hvordan kan det nu på fjortende år være ubegribeligt for HT, HUR eller hvad selskabet aktuelt hedder, at busserne er proppede på en søndag med folk, som skal på tværs gennem byen til og fra stadion? Sæt nu for pokker nogle ekstrabusser ind før og efter kampen!
Det er da flot, at I kører om søndagen til dér, hvor folk jubler med gule trøjer over hovedet, formentlig over sølvmedaljer. Men hvad hjælper det folk, der står inde i byen og ikke kan komme med en overfyldt treer?

Jens Ørgaard og F.C. Midtjylland

Nu er der ingen her, der føler sig hævet over at jamre højt og længe over at blive bortdømt. Men vi plejer dog at føle os bedst tilpas med det, når vi har en grund eller to - se tidligere episoder med d'herrer Milton og Messias. Hvilket bringer os til Jens Ørgaard, der mildest talt selektivt udstillede sin utilfredshed efter den nylige kamp i Herning og mente, at den uerfarne dommer Kragh havde kostet hans hold tre mål. At han ikke kunne se en skuldertæmning og et tydeligt straffespark, som hans målmand siden erkendte, er én sag - men hvordan han mener, at Álvaros 3-1-mål skulle være foregået af et frispark, det er mere uforståeligt. Måske brugte den flinke brasilianer ulovlig hypnose til at få vores gode ven Traoré til at forære ham bolden? Jovist, dommeren var ikke fejlfri. Der blev begået et frispark mod Silberbauer ved Midtjyllands mål, og samme spiller blev snydt for et stort straffespark senere. Men enkelte fejl må vi jo leve med.

Reklamer lige inden kickoff

Skal man sige en eneste positiv ting om TV3's og Kanal 5's dybt irriterende vane med at sende en sidste lille blok reklamer, når spillerne for længst er kommet på banen, så skulle det være, at det er en klar opfordring til at se fodboldkampe, hvor de er mest spændende: ude på stadions. Men når man ser kampe fra udlandet, er det tip måske velment, men ikke ret nyttigt. Her må man nøjes med at bimle med den helt store sinkeklokke for dem, der mener, at den perfekte indledning til Barcelona-Madrid, når spillerne er klar, musikken spiller, stadion koger og 90.000 laver en formidabel tifo, er at slå over til en reklame for brød, pension eller vaskepulver. Det eneste som overgår dette som irritationsfaktor må være, når man sløjfer de første fem minutter for at vise slutningen på et eller andet motorløb for så at sløjfe de næste fem for en reklameblok. Men det er vel reelt kun et betegnende udtryk for relevansen i Viasats egen VM Cup, når man hellere viser reklamer end selve kampene.

FIFA Vi kan ikke helt undgå bange anelser over, hvad FIFA's mærkelige beslutninger kan have af konsekvenser for det kommende VM. Når det nu er velkendt, at FIFA's ledelse er mest optaget af gode buffeter, samt at kvindelige spillere afvikler deres kampe iført hotpants, kom det ikke som en overraskelse, at en række af UEFA's bedste dommere blev vraget til kampene i Tyskland til fordel for dommertrioer fra verdens mere sære afkroge. Så er der åbnet for groteske, hjemmeholdsvenlige kendelser à la dem, man så fra galninge som Ecuadors Byron Moreno i 2002 - et bud herfra er, at det bliver mere end svært at få godkendt mål mod Tyskland.
Dog skal det indrømmes, at sådan som Terje Hauge dømte Europacup-finalen mellem Arsenal og Barcelona, gør det måske ikke noget, at han må undværes.

det?

har høreapparater til." - bestyrelsesformand Ejvind Sandal i Børsen

Formanden giver sine visioner for fremtiden, som inkluderer udendørs biografforestillinger på Brøndby Stadion - men husk høreapparatet!

Miofingeren

Sinker

Fingeren rækker vi denne gang op til de absolutte sinker, der blamerede sig på guldmarchen fra Kongens Nytorv til Parken inden kampen mod Silkeborg. Hvilken syg hjerne finder glæde i at smide et kanonslag efter en mor og hendes lille barn i Kongens Have? Og hvordan kan man få sig selv til at overmande en Brøndbyfan, der ved et tilfælde opholder sig langs ruten, og brænde hans trøje, mens en flok tåber står ved siden af og jubler? I er ikke spor bedre end den gennemsnitlige gadebande, der røver fra forbipasserende. For skulle nogen være i tvivl, er der her tale om et rent røveri, som kan give op til seks års fængsel. Og hvis nogen af de ansvarlige skulle blive dømt efter den paragraf, ville der ikke blive grædt tårer herfra. I tåber er en skændsel for F.C. København!

Carlsberg
Kappa

Kappa
Carlsberg
10

Foto: Niels Jørgensen

Nyt fra kontoret

Var der andre end mig, der bemærkede, at verden pludselig blev grøn, temperaturen steg, smilene voksede, og guldet kom hjem igen? Det er jo sådan, det skal være ... Tillykke med guldet til alle i og omkring F. C. København.

Der er sket store ting her på kontoret siden sidste nummer af Brølet.
Først og fremmest er Bent stoppet, og det betyder, at jeg endnu engang er alene på posten. Det varer dog forhåbentligt ikke så længe, for der bliver snart ansat en ny. Hold øje med hjemmesiden, hvis du har lyst til at søge jobbet.
Jeg vil gerne benytte lejligheden til at ønske Bent stort tillykke med det nye job og alt det bedste fremover.

Opråb til det FCK'ske folk

Nu nærmer sig tiden, hvor vi skal ud i den store verden og se noget - forhåbentlig - rigtig spændende fodbold. Det betyder, at vi kan komme til at sende en masse folk af sted på busture eller måske endda flyture. Fælles for disse ture er dog, at det gør det meget nemmere at arrangere, hvis I tilmelder jer i god tid. Samtidig kan netop det at være i god tid også betyde, at vi kan sende flere mennesker af sted. Jeg kan ikke tælle, hvor mange gange jeg har måttet afvise folk, der gerne ville tilmelde sig en tur, men var for sent ude.

Det er ærgerligt og bestemt ikke for at være skrap, men vi har et busselskab, der skal skaffe busser. Vi skal selv skaffe guider til busserne, og sidst, men ikke mindst, skal vi sørge for, at der er forsyninger til disse busser.
Tilmeld jer derfor i god tid, så vi kan sende flest muligt af sted for at støtte op om holdet.

Online Shoppen

Her til sidst vil jeg bare gøre lidt reklame for vores fantastiske Online Shop. Den kan findes på www.fckfc.dk, og den gør bare livet nemmere. Det går nemt og hurtigt, både hvis du vil tilmelde dig et arrangement, eller hvis du skal melde en person ind.

Husk, at når du har købt en bustur eller et arrangement i online shoppen, eksisterer der ingen billet. Din billet er dit medlemskort, og det skal du bare medbringe på dagen for arrangementet.

Randi

Sidste nyt fra lokalafdelingerne.

I dette nummer af Brølet er lokalafdelingerne meget i fokus.
FCKFC Amager havde Brølet med til udebanekampen mod Brøndby den 12. marts. Det kan forhåbentlig være med til at vise de forskellige måder fans fra hele landet holder med Byens hold.

Til alle lokalafdelinger skal der også lyde et stort tillykke med mesterskabet, I har på fornemste vis arrangeret ture for opbakning til drengene i hvidt, og personligt er jeg glad for at se at flere af lokalafdelingerne har fået god medvind i sejlene - jeg glæder mig allerede til næste sæson!

Og ligesom Brølet har været med FCKFC Amager på tur skal her også lyde en opfordring til alle FCK-fans i yderområderne: Benyt nu jeres lokalafdeling - det er jer som udvikler den.

FCKFC har følgende aktive lokalafdelinger:

FCKFC Aalborg
FCKFC Amager
FCKFC BMS
FCKFC Egedal
FCKFC Lolland-Falster
FCKFC Sydjylland
FCKFC Vestsjælland

FCKFC Amager søger fotograf og skribenter til at fyre lidt op omkring vores hjemmeside. Interesserede kan henvende sig til allan@fckfc-amager.dk

For at få endnu flere medlemmer kører FCKFC Amager en konkurrence, som vi har kaldt "Members get members". Hvis man skaffer et nyt medlem til FCKFC Amager indtil 1. juli 2006, deltager man i lodtrækningen om et gavekort til Supershoppen på 500 kroner. Læs mere om konkurrence, på www.fckfca.dk

Husk man skal være medlem af FCKFC for at være medlem af FCKFC Amager.

Fan Club fordele

Køb drikkevarer i Sportscaféen
Sportscaféen tilbyder FCKFC's medlemmer en stor fadøl for 30 kroner og en stor sodavand for 20 kroner. Samtidig vises alle FCK's udekampe i SAS-ligaen på storskærm, og også her gælder disse priser.
Husk at medbringe dit medlemskort, ellers gælder rabatten ikke.
Sportscaféen kan ydermere tilbyde særlige rabatter til FCKFC's medlemmer ved børnefødselsdage og private arrangementer.
Ring på telefon 35278200 og hør nærmere.

Brug dit medlemskort i Super Shoppen
Som de fleste nok er klar over er der 10 procent at spare på dele af udvalget i FCK Super Shoppen, hvis man er medlem af FCKFC. Man skal bare huske at medbringe sit kort. I Shoppen er der skiltet med de ting, der er indbefattet i rabatordningen. Er du i tvivl, så spørg personalet.

Tank op hos Metax
FCKFC har indgået en aftale med Metax, der betyder, at du kan tanke billig benzin eller diesel og samtidig støtte FCKFC. Med et Metax-kort i hånden går der 5 øre pr. liter benzin, du tanker til FCKFC. Der tilfalder også Fan Clubben en bonus, hvis du køber fyringsolie hos Metax. Ring eller skriv til Fan Clubben for at få yderligere information.

Træn billigt i S.A.T.S
FCKFC har indgået aftale med S.A.T.S om 20% rabat på træning for alle Fan Club medlemmer. S.A.T.S er valgt på grund af deres mange centre og den høje kvalitet både i faciliteter og instruktion. Se mere på www.sats.com. Husk at medbringe medlemskort ved indmeldelse.

10% medlemsrabat i Sonofonbutikken på Østerbrogade
Fan Club-medlemmer får rabat på headsets, hukommelseskort, covers, opladere, batterier og alt det andet, vi har i butikken. Dog ikke på i forvejen nedsatte varer samt mobiltelefoner uden abonnement. Rabatten gælder heller ikke selve abonnementet, og er KUN gældende i butikken på Østerbrogade 96 ved fremvisning af gyldigt medlemskort

Skift til CBB Mobil - ring for kun 69 øre i minuttet og støt Fan Clubben
FCKFC og CBB Mobil A/S har indgået et samarbejde, der gør at Fan Clubben optjener bonus, når du ringer fra din mobil - uden at det koster dig en øre. Vi kan lave større tifoer, billigere busture og en masse andet - og du kan hjælpe os samtidigt med at du sparer penge på din telefonregning.
Det er ret let. Når du er blevet oprettet som kunde (eller hvis du er CBB Mobil kunde i forvejen) logger du dig på din CBB Mobil statusside, går ind under "Mit CBB" og vælger "tilknyt forening". I den søgebox, du ser nedenunder, vælger du "FCKFC".

Nedsatte priser hos Central Park
Til alle FCK's arrangementer er der store fadøl for 25 kroner og shots for 15 kroner.
Vis dit medlemskort i baren.

Få FCKFC-rabat på kvalitetsmøbler!
FURNITURE TEAM tilbyder FCKFC's medlemmer 20% rabat på en lang række kvalitetsmøbler. Vores showroom ligger på den permanente møbeludstilling i Bella Center hvor der er næsten 9.000 kvm. erhvervsmøbler. Se og bliv inspireret af de mange muligheder indenfor kontormøbler, kantinemøbler, mødemøbler, skranker, skolemøbler, garderobeskabe, tavler m.m. Ring til 32473820 og aftal et møde, eller kig ind på www.furnitureteam.dk

Arvefjender
Arvefjender - de største fodboldkampe i Europa I samarbejde med ArtPeople tilbydes medlemmerne af FCKFC nu bogen Arvefjender til en særdeles god pris: 149,- + porto 25,- (normalpris i boghandlen op til 279,-). I Arvefjender kan du læse om klassiske fodboldopgør, bl.a. F.C. København - Brøndby. Send en e-mail med dine adresseoplysninger til fankontoret: kontor@fckfc.dk og skriv "Arvefjender" i Emnefeltet, så vil vil din bog blive leveret lige til døren.

Brug dit medlemskort i Restaurant City
Restaurant City i Colbjørnsensgade 7 giver 10 % rabat ved fremvisning af medlemskort og De Unge Løver under 10 år spiser gratis. Køkkenet har åbent mandag til lørdag klokken 17.00 til 23.00, bordbestilling kan ske på tlf. 33 21 62 32

Brug medlemskortet på Café Krunch
Når du ved bestilling viser dit medlemskort hos Café Krunch, Øresundsvej 14, er der 15 procent rabat på den samlede regning. Børnefamilier er særligt velkomne. Tlf. 32 84 50 50

Ta' ud og fiske med M/S Havlit
Carsten er ikke alene skipper på det gode skib Havlit, han er også vaskeægte Álvaro-fan. Derfor får alle medlemmer af Fan Clubben nu 15% rabat på fisketure.
Du skal reservere på 40856487, og så skal du medbringe dit medlemskort. Børn er også meget velkomne. Se mere på www.havlit.dk

Kør go kart med 30% rabat
City go kart - Københavns største og sjoveste indendørs gokart bane tilbyder alle FCKFC medlemmer 30% rabat på alt kørsel fra søndag til torsdag mellem 10.00 og 22.00. Se mere på www.citygokart.dk
Husk at medbringe gyldigt medlemskort. Booking på TLF 70 20 53 11

Advokatbistand til FCKFC medlemmer
Advokatfirmaet Steffen Olsen-Kludt tilbyder fanklubbens medlemmer 25% rabat på standardsager, f.eks. køb af ejerbolig (herunder også hjælp til bankfinansiering via samarbejde med større banker). Læs mere på www.kludt.dk eller kontakt os på e-mail: advo@kludt.dk, tlf. 35 55 02 25 - husk at oplyse du er medlem af FCKFC

Brug kortet hos Metrotrafik
Metrotrafik køreskole giver 10 procent rabat på alle kørekortpakker, til alle som kan fremvise et personligt gyldigt medlemskort til F.C. København Fan Club. Kan ikke kombineres med andre rabatordninger. Ring på 33 93 01 06 eller kig på www.metrotrafik.dk

Få 25% rabat på Danmarks sejeste gadgetmagasin
GEAR skriver om alt det nyeste digitale legetøj; mobiltelefoner, PDA'er, digitalkameraer, notebooks, hi-fi, DVD-afspillere og lign. Derudover kan du læse om biler, adventures, film- og musikanmeldelser og meget mere. Kort sagt; et rigtig drengerøvsmagasin. Klik ind på www.ncom.dk/fck og skriv "FCK fan" i feltet "Firma" og udfyld resten af formularen - så er magasinet - med rabat - på vej til dig!

Rabat hos Flügger
Flügger på Nørrebrogade 61 (hjørnet af Solitudevej) giver FCKFC-medlemmer 10% rabat ved forevisning af medlemskort. Ring på 35378070

Få rabat når du flytter med FTI
FTI flyttefirma giver en række VIP-fordele til FCKFC medlemmer: Vi leverer hvidt papir til indpakning (normalpris cirka 150 kroner) samt lån af flyttekasser - begge dele gratis. Kontakt os på tlf. 46 38 38 38, og oplys at du er medlem af FCKFC, så er der penge at spare på flytningen.

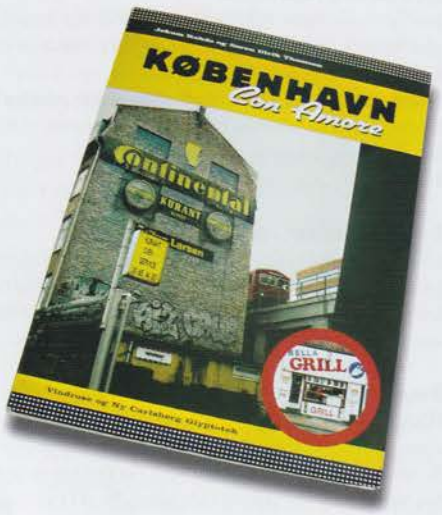
Kør go-kart med medlemsrabat
Hos Action City tilbydes FCKFC-medlemmer 15 procent rabat, når I skal ud at køre go-kart.Prøv Danmarks største indendørs bane. I skal være minimum 4 personer - og husk at medbringe medlemskort. Tilbuddet gælder søndag til torsdag. Bestilling på tlf. 44 66 60 04 eller på www.actioncity.dk

CBB MOBIL Velkommen til friheden
S·A·T·S
GEAR
Advokatfirmaet Steffen Olsen-Kludt Møderet for Højesteret

En slumromantisk hyldest til hovedstaden

- anmeldelse af Jokum Rohdes og Søren Ulrik Thomsens København con amore

Af Nikolaj Steen Møller

Vores blad har alle dage handlet om F.C. København, og mens det altid har været football club-delen som var den centrale, så er vi også et københavnsk blad, og hverken kan eller vil løbe fra det. Byen er i øjnene og i blodet på redaktionens medlemmer, tør jeg godt sige.

En københavnsk klub

Parken på Østerbro og holdets base på Frederiksberg er holdepunkterne (og ja, skulle nogen være forvirrede, så er Frederiksberg en bydel i København, og en meget central én, endda), men herudover er det københavnske fodboldliv også at finde i barerne på Nørrebro, Østerbro og i den indre by, i butikker og kontorer hvor fans arbejder og handler, og selvfølgelig i hjem over hele byen og dens opland.

Det kan være et klistermærke, som sidder på en el-kasse på Svanholmsvej, det kan være et flag, som hænger i en have, der kan ses fra Motorring 3 ude ved Herlev: F.C. København eksisterer i alle ender af byen.

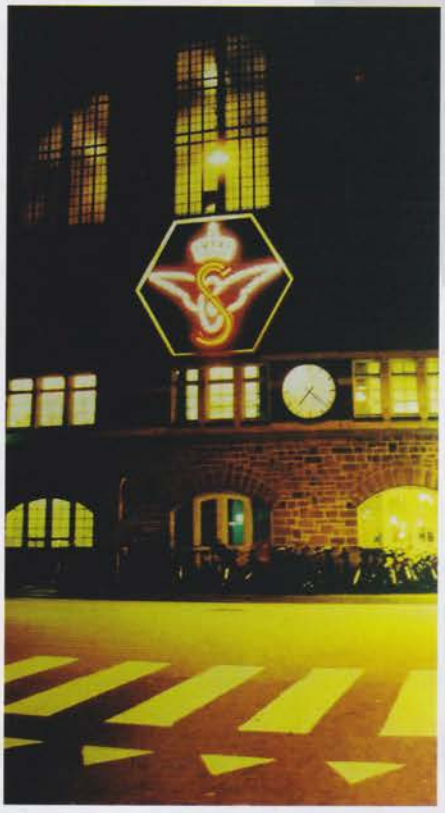
Skal vi interviewe spillere til vores blad, lader vi vores fotograf Niels tage billedet af offeret ude i byen, og er det spillere, som kommer udefra, så spørger vi dem om, hvad de synes om København - for når de svarer, at de er kommet til at holde af byen, selv efter kort tid, bliver vi glade og stolte. Vi taler med københavnere om deres forhold til klub og by, vi aftaler med lokale handlende og fans, at medlemmerne kan købe ind i deres butikker med rabat i det fine nye initiativ, 100% København, og vi skriver om hovedstaden med samme selvfølgelige glæde, som vi fra tribunerne hakker på alle andre byer i Danmark, med humor, men også med en klar selvsikkerhed.

For en københavnsk klub er vi nu engang, og moderklubberne KB og B1903 har sat deres præg på byen gennem de sidste mere end hundrede år. Det præg er selvfølgelig blevet mindre i de seneste år, hvor foreningen af de to klubber til gengæld dominerer desto mere.

Det tiltalende ved det nedslidte

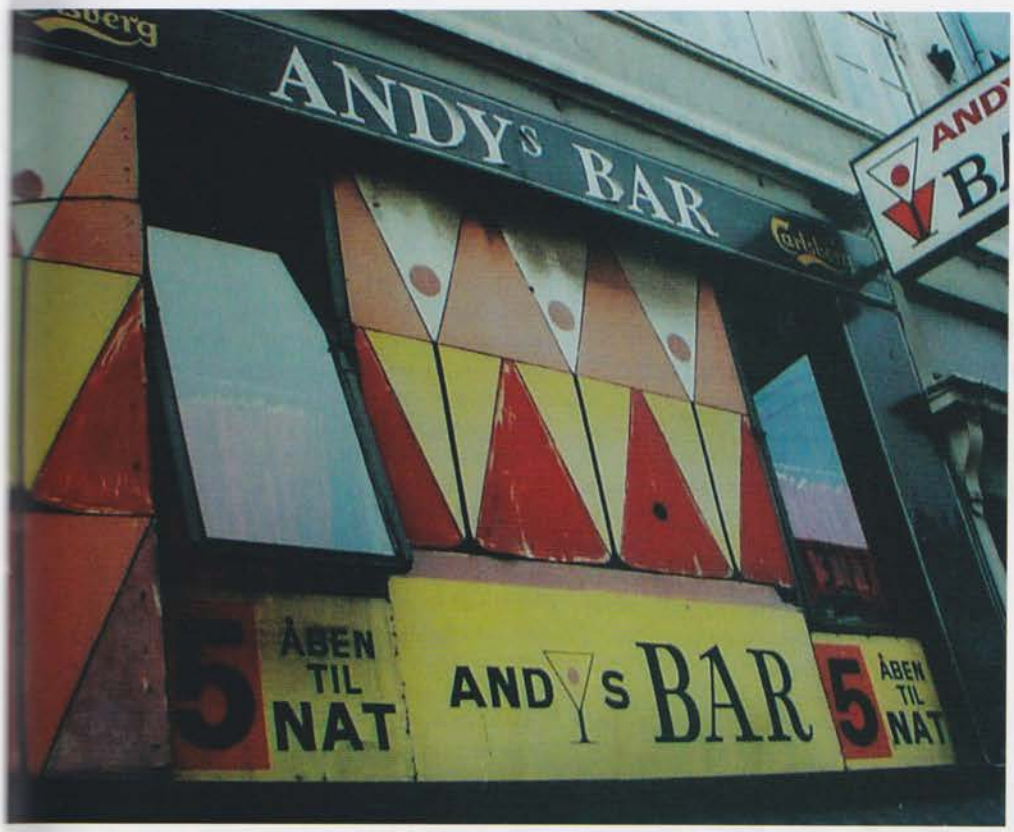
For mit eget vedkommende - jeg holdt med KB uden nogensinde at gå lige så meget op i deres gøren og laden som i dag - kan der da godt indtræffe noget melankoli over de enorme forandringer, som er sket med den københavnske fodbold. Det er en helt normal menneskelig følelse, og jeg kender flere, som har den i langt højere grad end jeg selv; folk som siger ligeud, at de savner KB eller B1903, og det uden på nogen måde at ville af med, hvad vi har i dag.

På samme måde kan man have det med fodbold generelt. Jeg tror de fleste med lidt omtanke vil kunne være enige i, at selve spillet på banen har det en del sundere end for årtier siden.

Ser man en kamp fra halvfjerdserne eller firserne, bemærker man (efter at man har følt med spillerne over, at de har måttet spille hele deres karrierer i så små, stramme shorts), at det er dødssygt at se på. Tilbagelægninger til målmandens hånd var stadig lovlige på den tid, og spillets tempo er derfor gerne snegleagtigt. Og anlægget, der spilles på, er en losseplads, med folk på ståpladserne gennet sammen som kvæg og som regel også spærret inde som sådanne bag høje hegn med pigtråd.

Man behøver ikke have været på en ståplads i en fyldt Idrætspark for at gætte sig til, at det var gyseligt. Men man kan have gjort dette og stadig være dybt fascineret af gamle dages fodbold, måske især fordi det virker som noget fra en anden planet i forhold til det tv-dækkede totalshow, vi kender i dag. Selv kan jeg fortabe mig i at studere billeder af stadions som forlængst er revet ned: usle, gamle anlæg, som stadig havde en helt anden karakter end de moderne og objektivt langt bedre tribuner, vi har næsten alle steder i dag. Chelseas Shed End-tribune er måske flot og moderne, men den kan aldrig blive så interessant som dens forgænger, et bygningsværk i klasse med et mørt gammelt cykelskur (deraf navnet), både på grund af og på trods af dets tarvelighed og den bærme af en flok mennesker som befolkede den hver anden lørdag. Og Parkens egen udtjente d-tribune er der ingen, som har fortjent at sidde eller stå på, undtagen måske de der bærer gult. Men det bliver stadig vemodigt at se den forsvinde.

I flyvende efterår på Oktober Boulevard
i bilen død midt i nattens slum
i værelser presset ind under taget, stukket ned under gården
('Vent', 1981)

København i et kærligt blik

Bogen København con amore ser ud til at være båret af den samme fascination af det slidte. Den er skrevet af de to forfattere Jokum Rohde og Søren Ulrik Thomsen, begge eminente brugere af sproget, men sidstnævnte den bedst kendte af de to for sin poesi og for at være en del af den bevægelse af sørgmodige modernistiske firserdigtere, der også talte Michael Strunge, og hvis digte satte byen lige i centrum. Bredest kendt må han være for de digte, som udgør teksterne til Lars Hugs album City Slang.

Den helt centrale del af de tos bog er en serie på godt 300 københavnske billeder, som ikke kan undgå at give en fan af City Slang en del associationer, selv om digtene har 25 år på bagen. Det er nemlig ikke illustrationer af parade- og postkortudgaven af København og ikke billeder fra de indre kvarterer, hvor turisterne færdes, men derimod er det byens gamle facadedekorationer, trætte knejper og triste gårde og baghuse, man finder. Ren slumfascination, hvilket Thomsen står ved i sit begavede og vittige forord; grillbarer og gamle bilværksteder med håndmalede skilte, neon i sidegader og lurvede pensionater. På sine steder føler man praktisk talt regnen falde på sin frakke, som man står der i tusmørket, præcis samme virkning som Hugs mesterværk City Slang stadig har.

Byens forsvindende særheder

Fuld af humor er København con amore dog også, både i den afsluttende, afsindigt morsomme novelle og i sit valg af billeder. Rohde og Thomsen har i deres ture gennem byen efter motiver både spottet det udtjente, det stadig smukke og bevaringsværdige og på sine steder det direkte sære, som hos revisoren, som også tilbyder sin kunnen inden for piercing.

Mest af alt er bogen en mulighed for at boltre sig i københavnsk stemning, for de mange og tilsyneladende vildt usammenhængende facade- og detaljeportrætter bygger først og fremmest en atmosfære op. Og som opvokset på Stevns har Thomsen stadig den nye bys fascination, den der for mit eget vedkommende kan få mig til at bruge evigheder på blot at vandre rundt i London i tilsyneladende uinteressante kvarterer, kun for at få byens stemninger ind under huden.

Det er værd at tænke på, at hvad man gribes af i større udenlandske byer kan være noget, vi herfra kun tager for givet ved vores by. Flere af motiverne er ting jeg tit passerer forbi, og egentlig ikke har skænket en tanke: lokale butikker, ældgamle neonskilte, eller barer som man regner for fast inventar omkring søndagens opvarmning til kamp i Parken. Der er endda et snapshot af en spydig besked over Pisserenden i det nu lukkede Søhesten på Sølvgade. Kan man udvikle et skarpere øje for de af byens særheder, der gradvist er ved at forsvinde, i takt med at stadig flere butikker ændres til ensartede kæder og gamle huse, der - som regel fortjent - saneres, er man lidt rigere i hverdagen.

Rohdes og Thomsens bog er en skøn hyldest til København, og skulle de nogensinde have lyst til at grave dybere og spadsere rundt i byen som Iain Sinclair i London og kortlægge de ting, man ikke ser umiddelbart, ville det være en fornøjelse at følge dem. Imens kan jeg ikke andet end voldsomt anbefale dette herlige stykke lokalromantik.

En besværlig kærlighed

- anmeldelse af to nye bøger om italiensk fodbold

"En af de oftest gentagne vandrehistorier om italiensk fodbold af i dag er stadig, at det hele 'styres' af Luciano Moggi, Juventus' sportsdirektør. For det meste siger folk sådan noget til én på en indforstået måde i pressens bar i pausen. Der er sjældent nogen, der fremsætter beskyldningen på tryk."

Af Nikolaj Steen Møller

Sådan står der - oversat - i det afsluttende kapitel af Paddy Agnews bog Forza Italia, som jeg ved noget af et sammentræf sad og læste lige efter at have set i avisens sportssektion, at samme Moggi dagen inden havde trukket sig tilbage som direktør i en storm af bitre tårer, fordi nogen havde været så ufin at optage på bånd, at han havde instrueret den italienske dommerchef om, hvilke dommere han foretrak som ledere af Juve's kampe.
Mere aktuelt bliver det knap, selv om begge forfatterne af disse helt nye bøger om italiensk fodbold sikkert gerne ville have haft den seneste skandale med blandt de mange andre, som omtales. Så skulle der til gengæld ventes et halvt år til, før det hele var blevet rullet op - og hvem ved om endnu en skandale så var opstået i mellemtiden med dommere, spillere, tilskuere eller nogle helt fjerde som hovedpersoner.

Skandalernes højborg

For italiensk fodbold er skandalernes højborg. FIFA-præsident Sepp Blatters udtalelse "Jeg kunne forstå hvis sådan noget var sket i Afrika, men ikke i Italien" må rangere som noget af det mest tåbelige, han har sagt, selv i skarp konkurrence med hans "Fodboldfans bør være som operatilskuere" og "Kvindefodboldspillere skal have hotpants på." For at sådan en skandale netop bryder ud i Italien er jo indlysende i det vesteuropæiske land, der har den med afstand største organiserede kriminalitet, og som har en stolt tradition, hvis man kan sige det, for bestikkelse, aftalt spil og syg tilskueradfærd.
Og alligevel kommer jeg som nævnt i seneste nummer til at sidde og håbe på italienerne til VM, charmeret allerede i 1982, og det af et landshold, der også dengang spillede i skyggen af en skandale - den store sortbørstipsskandale i 1980, som endte i tvangsnedrykninger til Milan og Lazio (der også begge er viklet ind i den seneste affære) og i karantæne til en mængde spillere, deriblandt Paolo Rossi, som ved hjælp af en fiks lille manøvre fik sin karantæne forkortet tidsnok til at komme

Ronaldinho kidnappet

- Flunkerne vil spille bold med de store

Fodbold med Flunkerne er den foreløbig tolvte bog i serien om de små drillesyge slyngler fra det ydre rum. Så kender du ikke historierne om de små rumvæsner, er det på tide.

Af Martin Kreisberg

Forestil dig Beckham, Eto'o, Zidane og Ronaldinho blive kidnappet på én gang. Lige op til det første inter-galaktiske fodboldmesterskab. Det burde være en grum historie, men heldigvis er den sjov.

Flunkerne har hjemmebane og vil gøre alt for at vinde. Derfor har professor Flunkenstein opfundet en maskine, der overfører stjernernes talent og boldbehandling til spillerne på flunkernes hold.

Og morsomt er det, når flunkerne bortfører Beckham fra en modeopvisning, Ronaldinho mens han slapper af på en luftmadras, Eto'o kørende i en sportsvogn og Zidane fra Louvre museet i Paris. Så er der rig lejlighed til at gøre grin med det berømte portræt af Mona Lisa. Og hvis du ikke vidste det, så er nøgenbadning ikke tilladt, slet ikke som rumvæsen på stranden i São Paulo.

Historie og opgaver

Men kidnapningen er kun en del af handlingen i den nyeste fortælling om Flunkerne. For Flunkerne er som altid en blanding af historie og opgaver, vel at mærke både skægge og lærerige opgaver. Man bliver sendt på opdagelse i tegningerne og denne gang blandt andet udfordret i at kende flag og spilledragter fra verdens bedste fodboldlandshold. Vi får hjælp af oplysninger som "I mit land kan du se Big Ben", så både kultur og seværdigheder fra fodboldspillernes hjemlande indgår i den ellers inter-galaktiske fortælling. Så Fodbold med Flunkerne er meget VM aktuel.

Hvordan det går Flunkerne i fodboldturneringen skal ikke afsløres her. Men det står fast, at jeg morede mig fra start til slut. Og alle løver, både unge og lidt ældre, vil finde glæde og grine sig igennem Fodbold med Flunkerne. Det er fuldt fortjent, at Flunkerne toppede

bibliotekernes seneste udlåns-statistisk. Men man kan godt have glæde af Fodbold med Flunkerne længere end udlåns-tiden. Og der går også flere måneder, inden bogen finder vej til bibliotekets hylder. Men Fodbold med Flunkerne står heldigvis hos boghandleren.

Fodbold med Flunkerne
Cera & Ramis
148 ,- kr.
Forlaget Apostrof

med til VM, spille sig i form i det traditionelt uinspireret afviklede gruppespil og ende som topscorer efter seks mål i den afgørende fase. Meget italiensk!

På godt og ondt

Lige så italiensk er det desværre, når Totti får karantæne for at spytte på Christian Poulsen, og Italien forlader EM ledsaget af jammer og klynk om, at tv forfulgte dem, at skandinaverne rottede sig sammen, og at støvlerne gav dem vabler. Hvad der så blev overset herhjemme i den meget ensidige dækning af italienernes nedtur var, at dette var truppens reaktion, og at i Italien var pressen og tilhængerne fuldt ud klar over, hvad grunden var til Italiens nedtur: At daværende træner Trapattoni var en kujon, og at Totti er og bliver en lallende idiot.

Sympatisk er det stadig ikke, og holder man af det italienske landshold, kan det vel kun være som med at holde af landet selv: på godt og ondt. Men er landsholdet svært at give sig hen til, så er det intet imod klubberne. Så fuld af fusk og svindel som klubfodbolden er på banen, så forpestet af vold og ekstremisme er den på tribunerne. Og så længe hjemmefanafsnittene er lovløse, selvregulerede områder, hvor politiet knap tør gå ind, og så længe klubberne holder hånden over og lader sig styre af de mest aggressive og velorganiserede ultras, er det en tilstand, som kommer til at vare ved.

Det er dette sære univers af dårlige sportsmænd og brutale metoder, men også teknisk eminent spil, fascinerende stil og ægte lidenskab, de to forfattere af disse nye bøger om italiensk fodbold har indfundet sig i. Velskrevne som altid, når det gælder fodboldforfattere fra de britiske øer, er de begge læseværdige introduktioner til det mystiske fodboldliv i den ret nye, meget splittede nation med den omtumlede historie i det seneste århundrede. Et fodboldliv, der mere end i så mange andre lande er viklet ind i især det politiske klima.

Ikke helt en selvbiografi, ikke helt en fodboldbog

Paddy Agnew er en irsk journalist, hvis bog både er en art memoirer fra tyve års ophold som reporter i Italien og angiveligt et forsøg på at beskrive den nationale fodboldpsyke. Det er svært at gøre begge dele på 300 sider, og tanken er da heller ikke ført igennem. I stedet er det en bittersød række betragtninger om at komme som outsider til Italien og begå sig, først i Rom blandt indbyggere så uhøflige, at københavnere fremstår virkelig hjertevarme over for tilflyttere ved siden af, og siden i en landsby lidt uden for hovedstaden.

Problemet er, at der ikke rigtig er stof til at lave det til selvbiografi, og at der ikke rigtig er plads nok til at analysere landets fodbold i nyere tid. På den måde ender bogen som en serie artikler om nogle lidt tilfældige emner, og det er sjældent, at den personlige vinkel mødes med fodboldvinklen. Det er for eksempel ikke uinteressant at høre om Sven-Göran Eriksson, og de gange Agnew har snakket med manden. Der er endda nogle meget skarpe analyser af og meninger om sportspressen i Italien og i England. Men Eriksson er ikke en central person i italiensk fodbold nu, så det er egentlig irrelevant.

Samtidig er det fristende at blade forbi nogle længere passager om livet i Italien - anekdoterne om, hvilke rundsave man skal have på albuerne for at begå sig i Rom, er morsomme, men familieidyl ved en eller anden lokal sø kan også blive for tørt at læse om - for at komme til de tungere dele af bogen. Her får man igen indtrykket af at læse magasinartikler, men spændende er de, som et overraskende mangesidet portræt af Silvio Berlusconi og som en skarp analyse af kulturen bag den italienske tradition for snyd og bedrag. Forza Italia er dog klart bedst, når de to ting mødes, og Agnew fortæller om sine erfaringer med fodbold-tv og sportspresse i Italien og tegner portræt af en bekendt, en vandbærer fra udkanten af Serie A. Det er et fint indblik i den benhårde hverdag i italiensk prof-fodbold.

Historien om fodboldens århundrede i Italien

Vil man dog have en egentlig baggrundsviden om italiensk fodbold, er John Foots Calcio et meget bedre bud. Her er den personlige vinkel sløjfet, selv om Foot ligesom Agnew har opholdt sig i Italien siden firserne. Dette er et forsøg på at skrive den italienske fodbolds historie, og det lykkes glimrende. Foot er professor i italiensk historie, og dermed kan han udnytte en mulighed, som Agnew måske ikke har, og i hvert fald ikke anvender: muligheden for at sætte landets fodbold i en sociologisk og historisk sammenhæng

Calcio er desuden bygget op som et opslagsværk, og gennemgår sine dele i logisk rækkefølge: tidlig historie, byer, klubber, spillere, trænere, skandaler, fans og så videre. Indholdet er dog på ingen måde som et leksikon, tværtimod er den gennemresearchet og underholdende og klarer at gøre alt det gamle stof levende om fascisternes pr-triumfer i verdensmesterskaberne før krigen, om det fantastiske Torino-hold, der alle omkom i et flystyrt i 1949 og om de personligheder, som har præget landets fodbold - Herrera, Rivera, Maradona, Berlusconi.

Grundigheden er enorm. Det eneste problem er en til tider lidt irriterende manglende redigering, så de samme oplysninger og til tider helt samme vendinger genbruges, men det er en detalje. Både gamle og nye skandaler vendes, mens den ekstreme italienske fankultur får som fortjent i nogle kapitler, som bestemt ikke er for små børn, men derimod desillusionerende og deprimerende læsning. Analysen af landets defensive og meget pragmatiske fodboldfilosofi er til gengæld bare underlig. På flere punkter er Italien lysår væk herfra - på andre findes forskellen vist mest i egen selvforståelse.

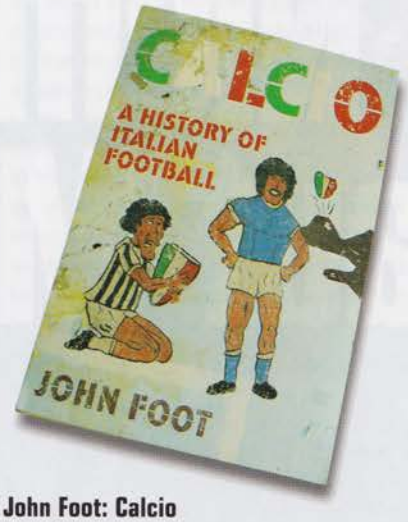
En kærlighedserklæring, trods alt

Det hele ender for så vidt ens i begge bøger - at begge forfattere, tilflyttere som de er trods alt, de har beskrevet, erklærer deres kærlighed til et land og dets fodbold, som de lige har brugt nogle hundrede sider på at beskrive en lang række af fejlene ved, men som de stadig er forelsket i på grund af alt det gode, der stadig er at hente i landet og på dets stadions. Trods korruption, trods vold, trods svindel og trods di Canio er landet stadig fyldt med excellente fodboldspillere og passionerede og hæderlige mennesker, som følger fodbold på en måde, som ligger langt fra den distancerede danske, men også fra de forstyrrede ultraer.

Jeg kan kun være enig. Reelt er italiensk fodbold, og det land det spilles i, en skændsel. Men jeg kan lide det alligevel. Og håber at der efter 9. juli er fire stjerner på de lækre blå trøjer - selv om det hele sikkert ender i ren katastrofe en gang til. Forza!

Paddy Agnew: Forza Italia
Paperback - 303 sider
Ebury Press, 2006
ISBN 0 091905613
£8.49 hos www.play.com

John Foot: Calcio
Paperback - 540 sider
Fourth Estate, 2006
ISBN 0007175744
£11.49 hos www.play.com

"Niemand gewinnt auf Millerntor"

Reportage fra en fodboldfest i Hamburg

„6-6-6 the number of the beast!" Bruce Dickinsons stemme brøler infernalsk højt ud fra de enorme højttalere, der er monteret i loftet over mig, bagest i minibussen. Klokken er 8 om morgenen. Jeg er ved at blive sindssyg, for jeg hader, hader heavy metal. Men resten af folket skråler med i vilden sky, mens de når længere og længere mod bunden i de indkøbte dåseøl. Der råbes, for det er umuligt at føre en almindelig samtale, ivrigt og forventningsfuldt om aftenens forestående fodboldkamp: F.C. St. Pauli – Bayern München i den tyske pokalsemifinale på Regionalliga-holdets hjemmebane, Millerntor, i Hamburgs slemme kvarter, St. Pauli.

Tekst og fotos Henrik Nielsen

Alle er enige om, at det er sæsonens sværeste kamp, selv om St. Pauli har ekspederet 1. Bundesliga-klubber som Werder Bremen, Hertha Berlin ud af pokalturneringen. Men alle er også enige om, at i fodbold kan alt lade sig gøre.

Vi er seks FCK-fans i bussen - på vej ud af København mod Avedøre hvor vi skal hente Morfar, som er Brøndbyfan. I Hamburg skal vi mødes med en pæn håndfuld andre danske St. Paulifans - stort set alle med rødder i fankulturen omkring FCK og Brøndby(!). Og så er målet altså semifinalen på Millerntor. Fælles for de danske fans er, at de er organiserede i den ældste udenlandske St. Pauli-fanklub, københavnske Brune Stjerne.

Det kit, der binder Brøndby- og FCK-fans sammen, når det gælder St. Pauli, er den indædte antirascisme og antifascisme, som St. Pauli og dermed også Brune Stjerne repræsenterer. Diskussionen om den slags væsentlige emner går livligt i bussen og bliver mere og mere intens, efterhånden som øllet svælges ned. På Sydsjælland holder vi ind på en rasteplads, og alle mand ryger direkte ind i buskadset for at lukke bajerne ud igen.

Diskussionen fra minibussen fortsætter, og ord som anarki, socialisme og ETA fyger gennem luften. Ind i mellem har jeg tendens til at tro, at Søren er rasende på Christian så aggressiv, som han lyder. Men det er bare diskussionskulturen, de rundhåndede mængder af dansk humle og frem for alt et glødende engagement i emnerne.

Selv om det er den 13. april, er det stadig forbandet koldt, og sneen har endnu ikke helt trukket sine fronter tilbage. Ind i den varme bil igen og videre - jeg får overtalt Christian og Brian, der sidder på forsæderne, til at droppe den fordømte metalmusik. I stedet sætter de Dead Kennedys på - jeg er reddet!

Heller ikke i Hamburg har vinteren opgivet håbet om at besejre foråret, og selv om der er 14 dage til maj, virker det usandsynligt, at bøgen har tænkt at overholde den ellers ufravigelige aftale om, at den skal springe ud første søndag i maj. Med andre ord: Det er pissekoldt, og blæsten piber gennem gaderne.

Vi triller gennem Hamburgs gader til St. Pauli og indlogerer os bag stadion, skråt over for Hitlers gigantiske kontor-betonbunker fra 2. Verdenskrig, på Hotel Figaro på Neuer Kamp, hvor vi har overnattet før. Suverænt turistklassehotel til 50 euro for et dobbeltværelse. Og så er portieren en hyggelig midaldrende hippie med langt grået hår. Han er fuldstændig ligeglad med, at man kommer larmende hjem midt om natten - eller fester videre på værelset for den sags skyld.

"Drik for St. Pauli"

Inden kampen driver vi rundt og genoplever gaderne i kvarteret og får fyldt maverne, inden det går ned til Fanladen, hvor vi varmer op til kampen med næverne fulde af de lokale Astra-øl.

ASTRA

"FC. St. Pauli hilser vores venner fra Glasgow, Zürich, England ooooog Danmark velkommen på Mi' tor."

I røg og damp

Tommy

Come on you boyz in brown

De smager rent ud sagt skidt, men da F.C. St. Pauli, som følge af nedrykningen fra 1. Bundesliga i 2002 og det videre fald direkte gennem 2. Bundesliga til Regionalligaen, var ved at gå konkurs spyttede det lokale bryggeri masser af penge i den slunkne klubkasse, og siden er de to parter forblevet hinanden 100% tro. Så ægte St. Pauli-fans bakker op og drikker af princip kun Astra Pils. Men nok så vigtigt er, at fansene rykkede endnu tættere sammen om klubben og iværksatte den enestående Retter-kampagne. Der blev trykt t-shirts med sloganet Retter (redningsmand) på, og på Reeperbahn gjaldede det gennem den legendariske forlystelsesgade: "Drik for St. Pauli!" Og selveste indbegrebet af kapitalisme i tysk fodbold, flagskibet i syd, Bayern München, støttede de røde i St. Pauli og kom til Millerntor for at spille venskabskamp og dermed hjælpe til med at rejse kapital til at redde kæledæggen i Hamburgs sjoveste kvarter. Inden kampen spænede Bayern-manager Uli Hoeness sågar ind over banen iført en Retter t-shirt og udødeliggjorde dermed sig selv blandt St. Paulis fans.

Punk på kontoret

Det er beretninger, der skaber historie, og det er bare nogle få grunde til, at St. Paulis fans i den grad står sammen. Derfor er der også propfyldt nede i Fanladen, og folk står langt ud på fortovet og gaden. Men et par stykker af os har billetter liggende i et kontor ved stadion. Der var egentlig udsolgt til kampen, men Sophie kender Sven, der er organisationschef i klubben, og vi har i forvejen ringet til ham fra Danmark og tigget to billetter. Ved stadion lykkes det os efter en del møje og besvær at finde frem til det rigtige kontor. Her kommer vi ind til Tommy, der sidder bag en disk med rød hanekam, nittearmbånd og brun hættetrøje med St. Paulis kendte logo - dødningehovedet. Han knokler på livet løs - taler i telefonen samtidig med at han tager imod beskeder og forespørgsler fra den anden side af disken. Tommy stikker os billetterne fra Sven, og da han ser kameraet, der dingler foran mit bryst, lægger han fjæset an i den korrekte, vrængende punkattitude, og tommelfingrene ryger i vejret. Knips!

Ude igen bliver vi mødt af Bayerns spillerbus, som er på vej ind på stadion. Hundredvis af St. Paulifans glammer igen og igen op mod spillerne i den dyre bus: "Niemand gewinnt auf Millerntor" (ingen vinder på Millerntor). Inde i bussen kan jeg se Oliver Kahn, Roy Makaay og Hasan Salihamidzic. Sidstnævnte viser - med et stort smil - sin langemand til os. Det intensiverer kun mængdens råben. Men her er ingen ballade - kun feststemte og forventningsfulde fans.

Hell's Bells

Hen ad klokken 19 driver vi over til stadion igen. Vi har ikke været i stand til at få billetter sammen, så vi står spredt blandt de 19.400 tilskuere på det udsolgte stadion. Jeg står sammen med Sophie på hovedtribunen. Stadion er et inferno af sang, slagord og sindssyg larm. Gigantiske sorte flag med hvide dødningehoveder vajer overalt på de gamle trætribuner på langsiderne og på betonen bag målene. Publikum er en broget skare af punks, bumser og mænd i jakkesæt og slips. Her falder man ind i mængden uanset påklædning og udseende - der er plads til alle.

Kort inden kampstart råber stadionspeakeren ud til publikum: "FC. St. Pauli hilser vores venner fra Glasgow, Zürich, England ooooog Danmark velkommen på Millerntor." Super tjekket, sådan!

Kampen

Da Bayerns spillere løber på banen, tager piben og larmen til med kolossal styrke for snart at blive overdøvet af den instrumen-

tale indledning til AC/DC's hit fra 1980 Hell's Bells, St. Paulis kendingsmelodi. Lydniveauet er enormt, men heldigvis lyder højttaleranlægget fantastisk godt. Trætribunerne gynger under tusindvis af hoppende fans. Det er for FEDT!

Spillet begynder, og St. Pauli er fra start mere end godt med. Halvamatørerne kombinerer flot og i højt, næsten hæsblæsende tempo nede på det fugtige græs, og Bayern er på hælene. Det forplanter sig til den i forvejen gyngende hovedtribune: "St. Pauli, St. Pauli, St. Pauli!" fra fanskaren, hvoraf mange er dresset op i t-shirts med påskriften "Bayern-Jäger Nummer 1" (Bayern-jæger nummer 1), som er blevet delt gratis ud op til kampen.
Men efter 15 minutter får Owen Hargreaves bolden og trykker af fra 25 meter; bolden ryger forbi målmand Achim Hollerieth. Og så må nummerdrengen, Dick Oberschulte-Beckmann, skifte tavlen til 0-1. Den tidligere stadionspeaker hos Schalke 04 havde ellers betalt 1.690 euro på e-bay for at få lov at betjene måltavlen i netop denne kamp, så målet var nok en ekstra streg i regningen for Dick?!

0-1 er også stillingen ved pausen, så det ser faktisk nogenlunde realistisk ud, og St. Pauli har haft et par gedigent store tilbud undervejs mod pausen. Og fansene har i hvert fald ikke skruet ned for volumen.
Mønsteret fortsætter nogenlunde uændret i 2. halvleg, om end gæsterne kommer mere ind i kampen. Alligevel er det stort set kun St. Pauli, der intenst presser båret frem på lydbølgerne fra de 19.400 fanatiske fans. De kan fandme larme og synge og holde dampen oppe i 90 minutter på dét stadion. Magen til intensitet er aldrig set i dansk fodbold.
Små ti minutter inde i halvlegen har St. Pauli så en gigantisk chance, som Kahn med en feber-redning får fistret til hjørnespark. Pokkers. Hjemmeholdet fortsætter de gode takter og har flere tilbud undervejs, men køligheden foran mål mangler. Og så går det jo, som det plejer. Pizarro scorer de to afgørende mål i 85. og 89. minut. 0-3! St. Pauli har endelig mødt overmagten i pokalturneringen, men holdet fra den 3. bedste række har haft Tysklands stærkeste mandskab svært på hælene og er faldet med ære. Fandens, at afslutningerne kiksede, for St. Pauli havde flest af slagsen og havde også samlet set cirka 60 % af spillet i kampen. Men som målmand Achim Hollerieth sagde dagen derpå i Hamburger Abendblatt: "Det lyder nok åndssvagt, men det bedste hold tabte i dag." Og det er faktisk rigtigt.

Nul fotografering

Efter kampen skærer vi gennem mængden over mod fanværtshuset Jolly Roger. Der er pakket med folk langt ud på fortovet, så vi får lige et par Astra langet ud af døren. På fortovet møder vi Nicky og Peter. Jeg skyder nogle fotos af mængden, og straks kommer to tyske fans tornende over mod mig: "Hvorfor står du her og fotograferer", råber den ene. Den anden følger øjeblikkeligt trop: "Er du fra en avis, eller hvad?" Jeg forklarer, at jeg kommer fra F.C. Københavns fanblad og laver en reportage om deres elskede klub. De to ungersvende falder straks helt ned: "Nåååeh, fint nok, vi troede bare, du var fra en avis eller det, der er værre, og de skal fandme ikke filme os, så ok ..."

Peter, der er Brøndbyfan, benytter optrinnet til at fortælle, at jeg ikke må fotografere ham. Han er stærkt involveret i antirascistisk og antifascistisk arbejde. "Jeg har kone og børn, og fascisterne skal ikke kunne identificere mig, det tør jeg simpelthen ikke udsætte min familie for", forklarer han.
Fair nok. Vi drikker et par bajere mere på fortovet, og hen ad 1-tiden lister Nicky og jeg hjem på hotellet, godt brugte efter en lang og strabadserende dag.

Besøg Fanshoppen

Næste morgen er vi uden Morfar, der allerede klokken 6 har taget et tog til Århus, hvor han skal se AGF-Brøndby. Også Søren er forsvundet. Han har sovet i Svens kollektiv og er taget med Brøndby-bussen hjem.
Vi tjekker vi ud fra hotellet klokken 11, får lidt at spise og lister så over til stadion, hvor vi lige skal en tur i Fanshoppen og købe merchandise. Selv om shoppen er en gammel, ikke synderlig stor træbarak overmalet med graffiti, så er der faktisk mere merchandise end i for eksempel Super Shoppen. Mange af varegrupperne er delt op i kollektioner; Retter-kollektionen, stribevis af forskellige t-shirts med klublogoet, dødningehovedet og den sjove Weltpokalsiegerbesieger-kollektion (VM-pokalvinderebesejrere). Det er en trøje, der blev lavet, efter at St. Pauli den 6. februar 2002 slog Bayern 2-1 i 1. Bundesliga, mindre end et år efter at Bayern havde vundet Champions League, og blot et par måneder efter at sydtyskerne havde vundet VM for klubhold i Japan).

Vi spenderer vores sidste euro på hættetrøjer, t-shirts og undertøj - det meste til venner og bekendte i Danmark. Herefter er det hen til minibussen og hjem imod Danmark. Godt udmattede oven på et begivenhedsrigt døgn med fodbold og alt for mange øl. Men en fantastisk oplevelse rigere.

I artiklen er navnene Søren og Peter opdigtede, da de to ikke ønsker at fremstå med deres rigtige navne på grund af deres engagement i antirascistisk arbejde.

St. Pauli-spillerne optrådte til kampen med orange snørebånd i støvlerne. Formålet var at markere startskuddet til den verdensomspændende kampagne "Orange", der skal skabe opmærksomhed om hungersnøden i Den Tredje Verden. Spillerne donerede 10 euro for hvert par snørebånd..

Man må ikke snyde sig selv for en tur i Fanshoppen - og for piger er der masser af lækkert girlie-gear at shoppe. Men pas på pengepungen; der er masser af fristelser.

VISA DK MasterCard
- betal busturen hjemmefra på
www.fckfc.dk's Online Shop

Hail, hail rock'n'roll

Et enkelt rock'n'roll-nummer. Det er alt, der skal til for at sætte Nedre C i brand. Det beviste Stenbroens Drenge, da powertrioen i pausen i guldkampen mod Silkeborg forlod deres vante pladser blandt de øvrige Cooligans på Nedre C og entrede plænen foran samme for at fyre den max af for tusindvis af trofaste fans.

Af Henrik Nielsen

Drengene gav et enkelt nummer fra deres nye EP, den selvbetitlede Stenbroens Drenge. "Hail FCK", en larmende, hurtig rockhymne til vores elskede fodboldklub. En sang i krydsfeltet mellem fræsende metal og stormfuld punk. Men frem for alt en sang, der fik en fortjent modtagelse af Nedre C.

Det er fodboldrock, når det er bedst og giver minder om fodboldelskende London-bands som Cockney Rejects og The Business. Visse opfatter genren som eksponent for hooliganisme, og som sådan var der også enkelte blandt publikum, der reagerede ganske misforstået på Stenbroens Drenge. Men hail har altså intet med heil at gøre: Det er en hyldest, og udelukkende en hyldest, til FCK og rockmusikken.

Efter kampen vendte Stenbroens Drenge tilbage for igen at levere Hail FCK. Nu kendte Nedre C bedre nummeret, og så var der fest for fuld skrue i fire minutter. Bare ærgerligt, at der ikke var sat mere tid af til Drengene, der så absolut har meget mere i ærmet. Og Hail FCK er i øvrigt ikke bandet, når de er bedst. Det kan man forvisse sig om, hvis man lytter til de øvrige tre numre på den nye cd.

Men befriende endelig at blive præsenteret for en solid gang rock'n'roll i Parken. Mere, meget mere, fra den kant, tak. Og send gerne Stenbroens Drenge på plænen igen - og en tur på Carlsberg Corner, så vi kommer dybere ind i bandets repertoire - og får os en flabet fest!

Cd-anmeldelse:

Hvide engle uden glorie

Af Henrik Nielsen

Stenbroens Drenge blev dannet til en Cooligan-julefrokost for halvandet år siden som et morsomt sideprojekt for de tre FCK-kammerater Nick, Spenner og Smiley, der alle spiller i andre og mere etablerede sammenhænge. Men med udgivelsen af den selvbetitlede mini-cd er det alvor. Cd'en indeholder fire numre, alle med direkte adresse til F.C. København og især fanmiljøet omkring klubben.

Drengene åbner deres udspil med klassikeren fra Nedre C, We'll Be Coming. Her sovset ind i Nick's fræsende guitarspil garneret på en bund af Smiley's tunge bas og Spenners stramme trommer. Det er, som om slagsangen altid har ventet på disse tilsætningsstoffer, for det stramme rockgreb, den holdes i, klæder i den grad nummeret.

På cd'ens anden skæring bliver sejlene i den grad rebet til en sindssygt aggressiv færd på havets hvide tænder. Der lægges ud med et fire takter langt guitarriff i rasende tempo, før Smiley falder ind med linjerne: "Du er en Brøndbyspasser/der er intet tilbage/du er ligeså tom i skallen som en fødselsdagskage". Så er linien ligesom lagt til 2 minutter og 47 sekunders hyper morsomt frontalangreb på fjenderne på Vestegnen. Det repetitive, lynhurtige sangforedrag vækker minder om det gamle københavner-punkoutfit Far Out, når sanger Lars Larsen var i sin bedste form. Lyden er tung og brutal og produktionen ikke ulig Mötörheads lyd. Men punk er det mestendels. Og så slutter Smileys raspende sangstemme nummeret i et brøl: "Føj For Satan!"

Hail FCK kender de fleste af os fra guldfesten i Parken. Her vender Stenbroens Drenge blikket indad og hylder deres elskede fodboldhold. "København er vores territorie/vi er de hvide engle uden glorie" lyder det blandt andet, og "Kom ikke her for I har ikke en chance/gør I det alligevel er det ambulance/vi finder os ikke i jeres bonderøvslort/kom bare an så får I enden smurt/stenbroen er hvor vi kommer fra/det er her vi skiller bukkene fra, Hail FCK, Hail FCK, Hail FCK ...".

Voldsom lyrik - i et nummer, der i arrangement og lyd kan minde om de amerikanske punkere i Rancid - men ordene skal bestemt tages med et gran salt, og det stemmer jo meget godt overens med, hvad der ellers må lyde af ukvemsord og eder fra tribunerne, når bølgerne går højt i Parken.

Cd'en rundes af med Get Your Tits Out. En lille drillende hentydning til Copenhagen Cheerleaders? I hvert fald igen med et glimt i øjet!

Stenbroens Drenge er mere end et frisk pust i Parken, det er solid rock'n'roll, det er harmløst morsomt, og det gælder om at få fat i en af de kun 500 eksemplarer af dette første, og forhåbentlig ikke sidste udspil fra Danmarks første fodbold-punkband. Stenbroens Drenge? Yes, sir!!!

Stenbroens Drenge:
Stenbroens Drenge. Produceret i 500 eksemplarer. Kan købes i Sex Beat Records og på Stolpe Ind.
Begge er 100% København.

"Energien er vores varemærke"

Stenbroens Drenge er mangeårige fans af FCK, deres sange tager afsæt i egne oplevelser med fodbolden og er lavet for andre FCK-fans.

Af Henrik Nielsen

Scenen er den gamle chokoladefabrik på Prags Boulevard i starten af Amager. Vi har netop været oppe på taget i 6. sals højde for at fotografere bandet. Ikke uden en vis portion skepsis, for ud over fotograf Niels Jørgensen ryster vi alle af nerver som følge af højdeskræk, også de tre benhårde, skaldede rockere i bandet Stenbroens Drenge. Nede på sikker grund igen er vi nu samlet i bandets store, men hyggeligt indrettede øvelokale. Samlet til en snak om, hvad det hele handler om, og hvordan det begyndte.

"Vi er alle tre en del af Cooligans og har været med siden starten. For halvandet år siden fejrede vi Cooligans' 10-års jubilæum med et brag af en julefrokost,. Det var ved den lejlighed, vi besluttede os for at starte bandet", fortæller forsanger og bassist Smiley.

Så man kan roligt sige, at Stenbroens Drenge udspringer fra Nedre C. Det er et band af fans for fans.

"Det er livet på tribunen, det handler om. Selv om de bare kalder os fans, så får vi en masse andet med hjem end kun en fodboldoplevelse. Vi kendte sgu ikke hinanden i forvejen, men har lært hinanden at kende på Nedre C, og så er det bare for fedt, at vi fik lov at spille til guldfesten i Parken. Det var en kæmpe oplevelse at spille for alle sine venner og de andre fans - de bakker os fandme bare op", siger Smiley.

Stak Don Ø en plade

Men hvordan blev lige netop den koncert søsat?

"Det var vist noget med, at Steen OG gik op til Don Ø og stak ham cd'en og sagde: Flemming, det her band skal vi ha' ind og spille til guldfesten", siger Spenner, der er bandets janitshar.

De tre musikere lægger vægt på, at bandet er undergrund.

"Det her udspringer af fankulturen. Vi har gjort det selv, det er ikke gået igennem kontoret, som alt andet konformt", fastslår Smiley.

Og konforme kan man langt fra kalde de tre rock'n'roll-hoveder. Der har endda været reaktioner på Sidelinien fra debattører, som mener at tolke bandets tekster i den retning, at de er højreorienterede, men intet kan være mere forkert ifølge bandet.

"Der har været en tåbelig debat fra nogle. Vi er langt fra højreorienterede, vi er for eksempel antirascister, og hvis vi havde været højreorienterede, så havde vi ikke stået derinde (på Nedre C, red.). Tværtimod. Så eksempelvis titlen Hail FCK er blevet mistolket", uddyber Smiley, der er bandets sangskriver og talerør.

I hvert fald taler han uafbrudt og spytter den ene anekdote efter den anden ud af ærmet. For eksempel om dengang, han var med til at sømme en kammerat fast til gulvet i Ungdomshuset.

"Det var en, der hed Hippie Henrik. Han havde de vilde dreadlocks og var en nat gået i brædderne i Spejlægget i Ungeren, så fik vi den idé at sømme de der hårtotter fast til gulvbrædderne. Om morgenen blev vi så vækket ved, at han lå og skreg om hjælp, det var fandme for morsomt."

Egne oplevelser

Sangene handler som nævnt om det, bandet selv har oplevet i forbindelse med fodbold, og planen er at fortsætte i det spor og give noget tilbage til alle fans af FCK. For et eventuelt overskud fra salget af de 500 eksemplarer af bandets debut-cd skal genbruges.

"Vi gør sgu ikke det her for at tjene penge. Hvis vi får overskud, overvejer vi at finansiere et nyt Cooligan-banner - det gamle er der en af gutterne, der har smidt væk på vej fra kamp til Søhesten. Der er ingen grund til at nævne navne. Når han læser det her, ved han godt, hvad det drejer sig om", siger Smiley med et skælmsk smil på læben.

"Eller også bruger vi pengene på at lave et helt album", supplerer bandets guitarist, Nick, der har sit faste ritual til alle FCK-kampe i Parken.

"Jeg skal helst være der en time før kampen."

"Ja, alle har et ritual. For eksempel skal "nitterne" lige ryge 19 stoleben, før de er klar til kamp", griner Smiley.

Efter den sidevej vender vi afslutningsvis tilbage til landevejen, musikken. En dundrende hård rockmusik, spillet med glødende FCK-hjerte og fandenivoldskhed.

"Energien er vores varemærke; det er den indstilling, vi gerne vil se hos spillerne. Kør dem over for helvede - 120 %", siger Nick.

Smiley må igen følge op og runde af: "Ikke ligesom den spillende føntørrer, der sagde, han kun spillede på 70 % i FCK!"

Referat af ordinær generalforsamling i F.C. København Fan Club den 30. marts 2006

Referent: Mads Nielsen

Dagsorden:

1) Valg af dirigent
2) Årsberetning
3) Regnskab
4) Indkomne forslag
5) Valg
6) Eventuelt
7) Fremtidsplaner

Ad 1

Carsten Mollerup, der var indstillet af bestyrelsen, blev valgt til dirigent.
Dirigenten konstaterede, at generalforsamlingen var lovlig indkaldt, og han oplyste, at der var fremmødt 57 stemmeberettigede medlemmer, og at disse havde medbragt 287 fuldmagter. I alt var der således 344 stemmer, hvilket afstedkom at vedtægtsændringer - jf. §6d - krævede 229 stemmer for.

Ad 2

Formanden kom i sin beretning på følgende hovedområder: FCKFC, FCK status, de indkomne forslag og de forestående valg. Beretningen, der blev omdelt på generalforsamlingen, kan ses i sin fulde ordlyd på fckfc.dk.

Beretningen afstedkom nogle kommentarer:
Der blev henstillet til, at beretningen fremover også indeholder en opsummering omkring lokalafdelingerne.

Der blev spurgt til, hvilke specifikke opgaver bestyrelsen havde stået for i 2005. Formanden svarede, at der var brugt en del tid på Fanklubseminaret i marts, valget af årets spiller i juni samt Det Store Stemningsmøde i efteråret.

Endelig afstedkom punktet omkring valg til bestyrelsen lidt debat. De tre medlemmer, der havde indgået en form for valgforbund, gjorde rede for deres bevæggrunde. Det var primært et forsøg på, at gøre tingene anderledes, og det havde ikke været deres mening, at kritisere bestyrelsen eller skabe 'tumult', men derimod at få en debat om visioner i gang før selve generalforsamlingen.

Beretningen blev herefter godkendt.

Ad 3

Kassereren gennemgik regnskabet, der udviste et overskud på 239 tkr. Der var ingen kommentarer til regnskabet.

Budgettet for 2006 blev fremlagt til orientering.

Regnskab 2005 og budget 2006 kan ses i summeret udgave på fckfc.dk

Ad 4

Der var indkommet 3 forslag. Bo Nissen Knudsen fremsatte forslag omkring offentliggørelse af årsregnskab samt godkendelse af budget. Anders Larsen havde fremsat forslag om en kosmetisk ændring af vedtægternes §6f (tilføjelse til pkt. 5 - Valg af bestyrelse ...), samt forslag om ændring af vedtægternes §6e vedrørende brugen af fuldmagter.

De fremsatte forslag kan ses i deres fulde ordlyd på fckfc.dk.

Bo motiverede sit forslag, og herefter var der en livlig debat omkring fordele og ulemper. Afstemningen viste dog, at der ikke var flertal for forslaget, og med forkastelsen af dette, skulle generalforsamlingen ikke tage stilling til forslagspunkterne b til e, der således bortfaldt.

Ændringen i §6f omkring bestyrelsen blev vedtaget uden væsentlige kommentarer.

§6f lyder nu: På hver ordinær generalforsamling skal der være følgende dagsorden: 1 - Valg af dirigent, 2 - Årsberetning, 3 - Godkendelse af regnskab, 4 - Indkomne forslag, 5 - Valg til bestyrelsen samt valg af intern revisor, 6 - Eventuelt, 7 - Fremtidsplaner. Regnskabet skal være løbende revideret, af en for året valgt, intern revisor. Årsregnskabet skal være revideret af en registeret revisor.

Forslaget omkring fuldmagter var det op A, B og C, hvor A gav mulighed for, at hvert medlem kunne medbring maksimalt 1 fuldmagt, B maksimalt 5 fuldmagter og C maksimalt 10 fuldmagter.

Efter en debat med mange argumenter for og imod en begrænsning trak Anders forslaget punkt A og B. Der skulle således stemmes om en begrænsning på 10 fuldmagter pr. medlem. Der blev afgivet 196 stemmer for forslaget, 123 imod og 3 var blanke. Da forslaget var en vedtægtsændring, skulle der være 229 stemmer for, før forslaget var vedtaget. Forslaget blev derfor forkastet.

Ad 5

Der skulle vælges 3 bestyrelsesmedlemmer, 2 suppleanter og 1 intern revisor. Ingen af de siddende bestyrelsesmedlemmer ønskede af genopstille.

Der var to kandidater til næstformandsposten - Janni Niclasen fra den siddende bestyrelse og Casper Gregers. Begge motiverede deres opstilling til posten, og mod sædvane havde generalforsamlingen mulighed for at stille spørgsmål til kandidaterne.

Efter skriftlig afstemning blev Janni valgt til næstformand med 213 stemmer mod Caspers 125 stemmer. 4 stemmer var blanke.

Der var kun en kandidat til kassererposten.
Her blev Thomas Roed-Sørensen valgt.

Der var også to kandidater til posten som menigt bestyrelsesmedlem. Ronni Jeppesen og Rasmus Mark Petersen redegjorde for deres mærkesager, og efter endnu en skriftlig afstemning blev Ronni Jeppesen valgt med 194 stemmer mod 114 til Rasmus. Der var 31 blanke stemmer.

Der var tre kandidater til to suppleantposter. Rasmus Mark Petersen stillede igen sit kandidatur til rådighed. Det samme gjorde Christian Hindkjær og den siddende 2. suppleant Kenneth Sørensen. Aftenens sidste skriftlige afstemning resulterede i, at Christian blev 1. suppleant og Kenneth forblev 2. suppleant.

Endelig skulle der vælges en intern revisor. Johnny Leth trak sit kandidatur, og i stedet blev afgående kasserer Mads Nielsen valgt til intern revisor.

Ad 6 og 7

Den livlige debat under eventuelt gjorde, at punktet smeltede sammen med fremtidsplanerne.

Bestyrelsen blev spurgt omkring bortvisningen af fanklubbens koordinator samme dag. Formanden svarede, at bestyrelsen ikke ønskede at indgå i en debat omkring emnet, da personalespørgsmål ikke er et generalforsamlingsanliggende.

Der var en forslag om, at generalforsamlingen blev flyttet til en lørdag/søndag eller at starttidspunktet blev rykket frem til sen eftermiddag for at undgå 'natteroderi'.

Formanden redegjorde for udsendelsen af FCK Balls nr. 2 til medlemmerne. PSE havde foræret fanklubben et eksemplar til hvert medlem. Disse blev distribueret af Advice i Ålborg, der også distribuerer FCK Balls for PSE.

Fra salen var tvivl om lovligheden af at udlevere adresselisten til Advice, og der var bekymring for, om Advice ville misbruge listen.

Bestyrelsen mente, at de var i deres gode ret til at udsende en gave til medlemmerne, så længe der var tale om et produkt, der kunne anses for relevant for medlemmerne af FCKFC. Omkring et eventuelt misbrug af adresselisten kunne bestyrelsen oplyse, at man havde modtaget en skriftlig forsikring om, at listen var slettet efter endt brug.

Formanden orienterede endvidere omkring de igangværende forhandlinger med PSE om blandt andet et nærmere samarbejde med FCK Balls. Dette afstedkom en meget følelsesladet debat, hvor der var mange meninger imod et samarbejde, og ganske få for.

Blandt de væsentligste kommentarer var:
Et samarbejde vil betyde, at Brølet på sigt bliver mindre 'værd', og på sigt vil fanklubben miste sin selvstændighed.

Balls er en dødssejler, og et samarbejde er PSE's eneste håb for Balls overlevelse.

Brølet er vores ansigt ud ad til, og det skal sendes ud uden Balls.

Advices distribution er ikke på højde med Post Danmarks, og der er ingen besparelse i portoudgiften.

Medlemmer får to blade i stedet for et, og der er ingen redaktionelle restriktioner.

Udgivelsestidspunktet skal være på fanklubbens præmisser.

Hvor står fanklubben om 3 år, hvis Balls ikke længere udgives?
Vi bliver nødt til at starte helt forfra annoncesalgsmæssigt.

Omkring kl. 00.30 ebbede debatten ud. Der blev givet gaver til de afgående bestyrelsesmedlemmer, og dirigenten afsluttede generalforsamlingen med at takke for god ro og orden.

generalforsamling

Brunch, bustur og Brøndby

Tekst: Henrik Nielsen
Foto: Sophie Bergmann

Brølet har været med på bustur med fanklubbens største lokalafdeling – til forårspremiere i Brøndby.

Vi skriver søndag den 12. marts. Ifølge kalenderen en forårsdag, og selv om det er dags for premierunden i forårets SAS Liga, nægter vinteren at slippe sit jerngreb og fortsætter med at hugge iskolde knive i kødet på alle, der forlader søndagsteen og bevæger sig uden for stuens 20 graders varme.

Blandt dem, der trodser martskulden, er 40 forventningsfulde fans af F.C. København og medlemmer af lokalfraktion Amager.

Der er opsamlingsheat og "stormøde" på det navnkundige amagerkanske værtshus Café 5-øren et godt stykke ude ad Amagerbrogade. Helt derude, hvor "man er mere i Sverige end København", som vi, der bor på hovedøen, plejer at vrisse. Men den holdning er de revnende ligeglade med herude. Nej, amagerkanere er et stolt folkefærd, der blot trækker på skuldrene af slige udtalelser. Herude ved man bedre. Og man forstår at organisere sig. Cirka 140 medlemmer tæller FCKFC's største lokalafdeling. Og det er der en grund til: masser af tilbud til medlemmerne. Dagens tilbud er brunch, bajere, bustur til Brøndbykampen og fest og farver på stadion. For den samlede sum af sølle 125 kroner plus billet til kampen.

Der er sat alle sejl til med kæmpe dansk frokostbuffet med tre slags sild, varme deller, leverhakker, mørbradbøffer, ost en masse og så videre. Maden skylles ned med store fadøl til specialpris. 20 kroner for en halv liter. Det skal de altså ikke høre noget ondt for på Café 5-øren!

Der bliver råbt og skreget de velkendte og aldeles hjemmelavede fodboldsange. Især må Brøndbys spillere se deres navn misbrugt på en hjemmelavet slagsang: "PER NIELSEN!" gjalder det fra en af de glade fans, hvorpå resten af koret stemmer i med et rungende: "LUDER!"
Det er ikke just kønt, men folket morer sig, og det er mest af alt bare drengerøvsagtigt - og så er vi jo på værtshus!

Mens de fleste råbende fans efterhånden har sat en halv ko og en ølvogn til livs og nu har rejst sig for at få endnu mere kraft i sangen, får vi øje på Sebastian på 13 år. Han sidder ved et bord og hygger sig alene, mens han nipper til den brune drik i colaflasken.

"Det er rigtig sjovt at være med på de her udebaneture. De råber jo en hel del og får nogle øller, men jeg har et fedt fællesskab med de voksne. Og så er min far jo også med, og han er ikke så vild som de andre."

Selv om Sebastian kun lige snuser til konfirmationsalderen, skal man ikke skue hunden på hårene; han har været med i fanmiljøet omkring FCK i en del år. Og det er ikke kun på hjemmebane.

"Jeg er inkarneret FCK-fan og har sæsonkort til C13, så jeg ser alle kampe på hjemmebane. På udebane har jeg været med på en 10-15 ture, fortæller den velformulerede knægt.
Inden vi er nødt til at rejse os for at gå ud til den ventende bus, når Sebastian lige at tilføje: "Og så holder jeg helt vildt med FC Barcelona - det er det eneste udenlandske hold, jeg tænder på. Men altså først og fremmest FCK!"

I bussen er der to øl for en tier, og det tilbud er der ingen, som vil sidde overhørig. Så der bliver hamstret fra start - hvorfor rende to gange ned til turguiden bagved chaufføren? Og da slet ikke, hvis man har fået et sæde på 1. sal i den flotte dobbeltdækkerbus.

Turen til Vestegnen er ikke alverden, men alligevel bliver dagens kamp forventningsfuldt diskuteret igennem på kryds og tværs. Og så skal vi lige ha' gang i en ordentlig sweepstake. 20 kroner for et bud på kampens resultat kombineret med et bud på dagens tilskuertal. Det kan blive til en anseelig sum, når 40 fans må byde ind lige så tosset, de vil.

Ude ved stadion summer fans rundt mellem hinanden som myrer i en tue. Ved indgangen bliver vi stoppet af kontrollanterne: "I får ikke det kamera med ind!" Vi prøver at forklare dem, at vi ikke fotograferer spillet, men lige lidt hjælper det. Men så får vi øje på en af F.C. Københavns medrejsende kontrollører. Over til ham.
"Hej, hvad hedder du?"
"Jeg hedder Butcher"
"Butcher, vi er fra Brølet, tror du ikke, du kan forklare dem, at vi ikke fotograferer andet end tilskuerne?"
"Jo, men så skal I fandme også love det, for ellers får jeg halen på komedie!"
"Nej, nej, selvfølgelig ikke!"
Takket være Butcher kommer vi ind med kamera, og så er det jo kun endnu en grund til at glæde sig over klubbernes samarbejde i forbindelse med afvikling af kampene.

Vi havner på den vante endetribune, i det vante venstre hjørne, godt presset sammen. Ovenover i svinget på det øvre tribuneafsnit er et stort antal FCK-fans - mange fra UC - samlet, og deroppe bliver der virkelig sunget igennem og varmet op til kampen. Superfestligt er skuet og stemningen. Vi glæder os til kampstart om en lille times tid.

Tiden sig nærmer, og FCK-FC Amager, hiver de nye, hjemmelavede flag op, som skal markere, at her er FCKFC-A. Flagene er forsynet med et logo kombineret af Amager og en løvepote, der rager ind over øen og nærmest skruer kløerne ned i den amagerkanske muld. Der er mange flag. Det er de såkaldte to-pindsflag, der har været en del røre om i danske fankredse. Men FCKFC-A har på forhånd haft kontakt til Brøndbys Sikkerhedsafdeling og sikret sig lov til at medbringe flagene. Rigtig godt organiseret!

Ikke meget om kampen

De første 15-20 minutter af kampen er København rigtig godt med og har et par pæne tilbud. Men så går der grus i maskineret, og resten er som bekendt ikke værd at nævne.

Tilbage i bussen er der ikke udbetaling for vores sweepstake - i hvert fald ikke på resultatet af kampen. Snarere kun på tilskuertallet.
Selv om vi må se nederlaget i øjnene, er der alligevel god stemning i bussen. Foråret er langt, og guldhåbet lever stadig, om end der er begrundet tvivl i kassen på de seks hjul.

Dagen slutter kort efter, hvor den begyndte. Foran Café Søren, der lige når at få endnu et besøg af forfrosne og tissetrængende FCK-fans. Herefter er det - med undtagelse af et par stykker - direkte hjem i varmen og en kop skoldhed te. Men på trods af kulde og resultat har dagen været det hele værd. Vi har været en masse sjove mennesker sammen, og sæsonen er i gang. Det guld ta'r vi da alligevel, som det os passer.

Efterskrift: Og det gjorde vi jo.

Den moderne tænkning

Fantomet er en gammeldags person. Én der tilhører den gamle skole. Måske ligefrem forældet i sin tankegang, en dinosaur. Og af den holdning at det hele kan gå for stærkt i moderne sport.

Af Fantomet

Ja, altså ikke på den måde at Fantomet sidder og drømmer om dengang den betalte fodbold kom til landet, dagene hvor Frederikshavn, Slagelse, Skovbakken og Kastrup boltrede sig i øverste række; sidstnævnte med Niels-Christian Holmstrøm som (Årets) træner. Det var i 1978, at det overhovedet blev tilladt at lege med professionel fodbold herhjemme. 99 år efter at KB begyndte at spille spillet, og selv et århundrede senere var klubben ikke begejstret over idéen.

Det ser noget anderledes ud i dag, og heldigvis da. Det er ret klart, at ikke alene er det en god idé at gå sammen med en anden klub og satse på professionelle tilstande, men også at bygge en solid virksomhed op om fodboldklubben i stedet for at håbe på en glad giver og et spillersalg hvert andet år.

Silvios planer

Men alle har formentlig en grænse, for hvor moderne tankerne kan blive, og for dette Fantom er grænsen nået, når der kommer forslag om at melde de danske tophold ud af Danmarksturneringen og ind i en skandinavisk liga, en tanke som er blevet luftet på det seneste i medierne, blandt andet fra F.C. Københavns side.

Fantomet er nemlig lidt stivbenet. Det er svært at mene noget ét år og noget andet det næste år, når man har fulgt med så længe. Og Fantomet kan huske 90'ernes begyndelse, hvor Silvio Berlusconi samlede den gruppe af klubber, som siden er blevet kendt som G14, omkring sig og truede UEFA med at danne sin egen private liga. Noget som pressede UEFA til at indføre Champions League og en tanke, som stille og roligt har rumlet videre og ført til flere og flere klubber i turneringen fra de store ligaer, til et dobbelt gruppespil undervejs, og til en ekstrem koncentration af sponsor- og tv-penge - ikke at Silvio stadig nogensinde har virket tilfreds med, at hans klub skulle risikere at kunne ryge ud mod underlegne klubber som Rosenborg, som hans tyske kollega Beckenbauer slet ikke mente hørte hjemme på elitefodboldens øverste etage.

Det var en tid, hvor fodbolden og arrogancen boomede side om side, og hvor truslen om at sprænge både UEFA-turneringerne, UEFA selv samt diverse nationale ligaer absolut var til stede. Og det var bestemt ikke et kønt syn, selv om stumperne langt hen ad vejen blev reddet med Champions League-kompromiset.

De amputerede turneringer

Hvor overhængende truslen var, ved kun den inderste kreds. Måske det hele var teatertorden for at få flere tv-kampe og flere penge til de i forvejen rigeste klubber. Man må sige, at det virkede.

Men resultatet af en lukket Europaliga havde været amputerede ligaer uden de største klubber, som kunne få lov at spille om et totalt devalueret mesterskab, uattraktive turneringer som ingen ved deres fornufts fulde brug ville investere store penge i, mens stjernerne spillede i den glamourøse tv-liga.

Ikke rart at forestille sig, men resultatet ville jo være det samme, hvis man pludselig så de bedste fire eller seks danske hold i en skandinavisk liga, en liga vi ville være fødte medlemmer af som det klart mest vindende danske hold i dette årtusinde.

Tilbage ville være en ikke særlig super liga, hvor Midtjylland, Silkeborg og Farum kunne slås om resterne af det danske mesterskab, hvis man da ikke skulle kåre den klub til danske mestre, som blev bedst i den nye liga. Om de så blev nummer et eller nummer otte blandt de andre skandinaver. Hvordan de resterende danske hold skulle overtale nogen til at vise deres kampe, og hvordan de skulle tjene store penge på kampe med masser af tilskuere, det må stå som en gåde. Imens ville vi kunne nyde en turnering, hvor en udekamp mod et hold fra alt nord for Göteborg er et flerdagesprojekt.

Ansvar for kollegerne

Det, man skal huske, er, at en klub som F.C. København både har en ret til at prøve at kunne begå sig i Europa og et ansvar over for dansk fodbold. En turnering uden os, og uden resten af toppen, er værdiløs. Og derfor er det ikke løsningen på de praktiske problemer ved ligaen, der bekymrer. Det er helt enkelt, at det til tider ser ud til, at det ikke kan gå hurtigt nok med totalt at bryde vores hjemlige turnering op. At traditioner så enkle og indlysende, som at man hvert år kårer en dansk mester, skal smides væk. At selvrespekten er blevet så lav, at et fjernt løfte om større international konkurrencedygtighed er nok til at kaste alt det til side, der har været en del af det danske fodboldliv siden 1913.

"Kampe i Silkeborg og Horsens er måske ikke så spændende og eksotiske, som de er det i Stockholm eller Göteborg (relativt set), men de er vores baggrund og vores kultur, om vi så kan lide det eller ej, på samme måde som Chelsea skal spille i Wigan, og Milan skal spille i Siena og risikerer at tabe der.

Trak vi os væk fra det for at spille i en eksklusiv, pengestærk liga, ville vi ikke være et hak bedre end Berlusconi.

Den private håndboldliga

Også selv om der i det mindste ikke lægges op til, at en skandinavisk liga skulle kappe fortøjningerne til fodboldhierarkiet, og at der stadig skulle være tale om en overbygning til de ligaer, som findes, med op- og nedrykning. Fantomet bliver til gengæld så meget mere nervøs over de rapporter som kommer fra håndboldverdenen. Ikke på grund af en specielt stor entusiasme for damehåndbold, men fordi man dér finder præcis de samme tanker og planer, som Berlusconi & co. gik og rodede med i sin tid.

Lige meget hvor store stivstikkere håndboldforbundet måtte være, lige meget hvor meget for billigt tv-rettighederne er blevet solgt, og lige meget hvor stort personligt nag og bitterhed turneringens inititivtager måtte være drevet af, så strider det mod enhver fiber i Fantomets opfattelse af, hvordan national sport bør være, fra græsrødder til elite, når klubber lægger planer om at bryde ud og danne private ligaer.

Og det mest skræmmende er tanken om, at frister det at gå med i håndbold - og det har vi læst, at det i høj grad gør for F.C. Københavns vedkommende - så kunne det også ganske let friste i fodbold, hvis det også her føles, som om nogen eller noget holder os tilbage. Små klubber, for eksempel.

Igen er det dem tæt på inderkredsen, som ved, hvor meget alvor der er i alt dette, og hvor meget der er forhandlingstaktik for at få mere af kagen, som da Champions League blev dannet. Det er bare at håbe på det sidste. For nok håber Fantomet på, at F.C. København vokser og vokser og spiller en større og større international rolle. Men ikke for enhver pris. Det er dette Fantom simpelthen for gammeldags til.

I sommeren 2004 skiftede Lasse Qvist fra Lyngby til PSV Eindhoven 17 år gammel. Året efter valgte han at tage tilbage til Danmark og skrev en 3-årig kontrakt med F.C. København. Lasse, der er angriber, har spillet på U16, U17, U18 og tager i slutningen af maj med U19-landsholdet til Ukraine.

Af Martin Kreisberg / Fotos Niels Jørgensen

Jeg møder Lasse, der i mellemtiden er fyldt 19 år, på et meget tomt Frederiksberg Stadion, et kvarter efter KB/FCK2 har slået Stenløse 2-0. Inden jeg når at sige andet end hej, spørger Lasse, hvad jeg syntes om kampen. En kamp, Lasse startede på bænken, fordi Martin Bernburg, der er i 1. holds-truppen, skal spille hver gang. Mads Torry og Lasse skiftes så til at spille i det klassiske 4-4-2 system, og denne gang var det Mads, der startede inde. Sammen med 302 tilskuere så jeg Lasse komme på banen fra anden halvlegs start, og jeg må rose Lasse for at sætte sit præg på de sidste 45 minutter med en scoring og oplægget til 1-0-føringen. Men nævnes skal også en kæmpe chance, som Lasse brændte.

"Banen er forfærdelig. Den trænger virkelig til en pause. Tre af de store chancer vi brænder skyldes banen", siger Lasse.

Lasse skal have ros for glimrende 45 minutter, men det er tydeligt, at der mangler noget i forhold til vores nyværende angreb på 1. holdet, selv om Lasse nu igen scorer mål. Ni er det indtil videre blevet til i 2. Division Øst - et færre end Bernburg.

Under kampen var det især i første halvleg tydeligt, at Jeppe Brandrup var oppe i et andet gear end mange af holdkammeraterne. Men Jeppe træner også med 1. holds-truppen, som Lasse håber på at blive rykket op i. En trup, han indtil videre kun har trænet én gang med. Men samtidig er han tilfreds med at spille i 2. division.

"Jeg skal finde mig selv og mit spil her det første år. Og det fysiske ved jeg også, at jeg skal arbejde med."

Dødbolde som levebrød

Dødbolde træner Lasse også for sig selv. Han er nemlig klar over, at hans evne som dødboldspecialist kan bringe ham tættere på sit mål. Nemlig at leve af at spille fodbold.

"2006 skal være året, hvor jeg kommer tilbage. Opholdet i PSV sled, og det gik ud over mit spil. De ville lave om på mit spil, fjerne mine kompetencer. Jeg skulle være nr. 9, der gik ned i banen, men min styrke ligger blandt andet i at løbe i dybden."

Debut før forventet

Lasse Ovist

Tiden i Holland blev aldrig en dans på roser. Der var intet socialt liv, blandt andet fordi ni ud af 14 spillere på PSV's 2. hold var fra Belgien, og de kørte hjem efter træning eller kamp. Så det var svært at skabe et netværk, og samtidig er det bestemt ikke alle hollændere, der taler engelsk. I det hele taget var der ikke megen hjælp at hente. Frank Arnesen, der havde hentet Lasse, var taget til Tottenham, og det blev enden på den lange række af danske fodboldspillere, der gennem årene har spillet i den hollandske storklub.

"Frank hentede mig til Eindhoven, så man ved aldrig, om han ringer igen"

For 10.000 kroner telefoni

Kasper Bøgelund, der siden skiftede til Gladbach, var stort set den eneste, der hjalp Lasse. Der var ingen andre, der hjalp med for eksempel internet, så Lasses første telefonregning var på 10.000 kr. Mobiltelefonen var nemlig den eneste mulighed for at holde kontakt til familien og vennerne i Danmark.

Nu bor Lasse på Østerbro i en lejlighed, FCK har stillet til rådighed. Det er Jesper Bechs gamle, og Lasse bor side om side med målmanden Lee-Raul Langeveldt, der kom fra fodboldskolen i Sydafrika, Jeppe Brandrup og Thomas Villadsen.

I et interview havde Lasse luftet muligheden for at spille for Lyngby, hvilket der nok var blevet lagt lidt for stor vægt på.

"Hvis jeg ikke kan gøre mig gældende i FC København, er Lyngby da en oplagt mulighed, hvis de altså spiller i Super Ligaen. For jeg havde det godt derude. Men jeg har over to år tilbage af min kontrakt, så det er ikke noget, jeg går og tænker på her og nu."

Jeg kunne til sidst ikke dy mig for at fortælle Lasse, at den eneste FCK-spiller jeg har interviewet, som ikke er kommet på landsholdet er Kim Madsen.

"Det håber jeg holder ... Jeg gør, hvad jeg kan. Så må tiden vise hvad der sker. Vi på 2. holdet håber, at 1. holdet når langt i Champions League eller UEFA Cuppen, for så kan det være, der bliver mulighed for at snuse til 1. holdet, når efterårets Royal League-kampe kommer, slutter Lasse.

Den mulighed fik Lasse allerede ugen efter, da han efter 62 minutter på bænken i FCK's kamp i Viasat Cup mod Horsens fik debut.

"Det var blandt andet derfor, jeg valgte F.C. København. En klub, hvor jeg vidste, at de kunne stille en lejlighed til rådighed."

Der er ikke meget andet end fodbold i Lasses liv p.t. Jo, kæresten, men ellers ikke. Lasse træner selv et drengehold en gang om ugen, og han er også meget interesseret i at tage den første trænereksamen under DBU. Men det kursus tager fire dage, og indtil videre har det været svært at finde tid til det i kalenderen, når der står træning på programmet hver dag.

Flere reserver

Lasse ser gerne, at det bliver tilladt at have fem eller seks i stedet for de nuværende fire reserver på bænken i SAS Ligaen. Det vil give mulighed for at snuse til atmosfæren og mærke tempoet.
Måske være så heldig at få de sidste 10 minutter i kamp, som var afgjort til egen fordel.

"Jeg tror, at jeg er sjette angriber i klubben, så vi laver da lidt gas med, at hvis Santos, Allbäck, Ijeh og Pimpong bliver skadede, så sidder jeg på bænken."

Maskinel Magasinpost
Afsender:
Postboks 7777
7000 Fredericia

ID nr.: 42266

POST
PP DANMARK

329
MARTIN
JENSEN
ØSTERBROGADE 230 ST TV
2100 KØBENHAVN Ø